

BUBUĻU KAMBARIS

2012./2013.mācību gada speciālizlaidums

REDAKTORES SLEJA

Klāt ir beigas, bet es to vēlos saukt par vēl vienu jaunu sākumu.

Ir aizvadīts gads, un ir pienācis brīdis atskatīties uz deviņiem raibiem mēnešiem. Kāds ir bijis šis Laiks? Vienam tas ir kā sārsts, sulīgs ābols, kas nokritis no likas ābeles augļu dārzā un par savu dzīves mērķi ir atzinis piepildīt savu ēdāju ar minerālvielu bagātību. Citam varbūt aizvadītais Laiks saistās ar ezera tumšo ūdeni, kas deva patīkamu valgumu skumjākā dienā un kurā mītošās būtnes, viesdamas bailes, sapurināja ik reizi, kad žurnālā bija iezagās trollis. Es šo Laiku asociēju ar cilvēkiem – tiem, kas lika histērijā smieties un neļaujoties par draudzīgu dunku sānos, un arī tiem, kas stūrgalvīgi kāpa uz varžacīm, ignorējot manas asaras. Jo pareizā ceļa nav, ir tikai tas, ko mēs ejam.

„Bubuļu Kambara” komanda vēlas pateikties ikvienam respondentam, kurš savu ceļu ar mums dalīja. Paldies tiem, kuri neatteica intervijas un ļāva mums paviesoties savas dzīves aizkulisēs. Paldies profesoriem, kuri neierobežoja mūsu darbību pat tad, ja kādreiz apveltījām jūs ar kādu asāku vārdu. Un paldies ikkatram uzticīgajam lasītājam, kurš ar nepacietību gaidīja nākamo numuru un mudināja mūs turpināt rakstīt arī tad, kad

iedvesmas tinte šķita izsmelta. Pateicībā dāvājam jums šo speciālizlaidumu – piepildītu ar liesu patiesību un dažām treknām baumām.

Un kas tad vēl būs atlicis pēc šī numura izlasīšanas?

Meklēt savas pazudušās zeķes, nepazaudētās likt mantu lādē un doties pēdējā šī mācību gada svinīgajā mielastā. Aplaudēt izcilniekiem, trīskārt uzgavilēt absolventiem un izdzert piecas krūkas ķirbju sulas. Tā, lai pietiek spēka visai vasarai! Iekāpt Ekspresī, pieplakt kupejā pie loga un pamāt atvadas tam neredzamajam, tam nevienam, kas paliek uz perona. Aizvest mājās sevi un savas atmiņas, kārtīgi salocītas vai saburzītas tikai sev zināmā haosā. Vasarā neskumt, bet priecāties atgriezties.

Tas notiks drīz.

Saulainu un smaržīgu vasaru vēlot,
„Bubuļu Kambara” redaktore
Tamāra Poļakova

KRAUKĻANAGS

Kraukļanagus pirmajā septembrī sagaidīja jauna torņa vecākā Esmeralda Erina Smita, kas, tāpat kā iepriekšējais vecākais Ronalds Harisons, pasniedza herboloģiju. Tiesa, šis notikums nevienu nepārsteidza un kraukļanagu dzīvi ievērojami neietekmēja – gudro un apķērīgo torņa pārstāvji nemainīgi vērtēja mācības augstāk par izpriecām un Smitai nesagādāja liekas galvassāpes.

Ievērojami lielāku izbrīnu ilggadējo skolēnu vidū izraisīja bijušā torņabiedra, iepriekšējā gada absolventa Kristiana Alana Rosa nonākšana direktora vietas izpildītāja amatā Flēras Goldingas prombūtnes laikā. Ironiskā kārtā par pirmajiem jaunā direktora upuriem kļuva tieši kraukļanagi. Skeizs, piemēram, saņēma pēcstundas par nesaskaņām ar Botu mielasta laikā, kurās, pēc vairāku aculiecinieku domām, sodāmi bija abi grēkāži. Pie savas daļas Rosa stingrības tika arī Fēliksa Nonna, kura sešu gadu laikā ne reizi nebija lasījusi skolas noteikumus, taču Tomass Silvers beidzot saņēma aizrādījumus par savas kaķenes visatļautību. Tomēr pēc abu sarunas jautājums „Vai Tomass (un Zemenīte) vispār ir normāli?” joprojām palika neatbildēts.

Pie Kraukļanagu galda atkal bija sastopams Džeroms Ridlijs, kurš atgriezās no gadu ilgušās apmaiņas programmas Bosbatonā. Ceturtziemnieks šogad ir izpelnījies Trejburvju Turnīra vecuma ierobežojuma vissatriektākā cūkkārpieša titulu un, ierodoties skatītāju tribīnēs ar plakātu sevis

atbalstīšanai, - visneatlaidīgākā necensoņa godu. Kā stāsta torņabiedri, Džeroms joprojām tur aizvainojumu uz Ugunsbīķeri.

Bez vecajiem, uz laiku zudušajiem biedriem uzņemtas kraukļanagu lokā, protams, tika arī pavisam jaunas sejas un asinis, kas šogad izrādījās īpaši aktīvas. Sākot ar slepenu biedrību dibināšanu, jauna rekorda uzstādīšanu mājas elfu izmantošanas apjomos un beidzot ar sparīgu darbību stundās, kraukļanaga pirmziemnieki nepalika neievēroti. Par savu paraugu, kas nav uzskatāma par sevišķi prātīgu rīcību, mazie izvēlējās nevienu citu kā prefeku Lulū (vairs ne Njiku) Vinglesu.

Un Lulū. Viņa aizvadītajā gadā ir bijusi aktīva dažādās jomās: kļuvusi par autoritāti pirmziemnieku acīs, izmantojusi prefekta dienesta priekšrocības, mainījusi matu krāsu no gaišas uz sarkanu un pat rudu un, pats galvenais, apsteigusi Leo flirtēšanas topā. Puiši Vinglesas dzīvē nūdien uz maiņām spēlēja galveno lomu. Pirmkārt, jāpiemin Zaks, ar kuru joprojām saista vairāk vai mazāk ģimeniski strīdi un dažkārt pat kara stāvoklis. Taču, runājot par flirtu, kas brāļa virzienā šogad bija visnotaļ piezemēts, Lulū meklēja laimi ar Dorji, nelaida garām izdevību koķetēt ar Džeraldu un, iespējams, neapzināti tina savos pinekļos mazo Andrē. Tā kā ar pašmāju saldumiņiem nebija gana, sava tiesa Luļika tika arī Bosbatonas Nikodēmam un Durmštrangas Raskem. Pastarpināti pameņģējusies arī ar Bendžaminu Vaitu, Vinglesu tomēr

atgriezās pie pārbaudītām vērtībām un par labāko izvēli pagaidām ir atzinusi Dominiku, plašāk pazīstamu kā Domlupata.

Jau pieminētais Vaits izcēlās noteikumu pārkāpšanā un, kā ierasts, atradās neizkļiedējama baumu virpuļa un ..sieviešu ielenkumā. Džeimsa Volisa deguna salaušana, izklaides ar ārzemju un vietējām lēdijām un džentlmeņiem, naktis karcerī, saderināšanās ar Pīrsoni, maisīšanās san Ferāno un Mortjē attiecībās un tam visam pa vidū vēl arī uzticama prefekta lomas spēlēšana pirmziemniekiem par prieku.. ar rindkopu nūdien nepietiek, lai uzskaitītu notikumus, kuros Bens figurēja un darīja to ne visai mietpilsoniski.

Tikai nedaudz mierīgāks izvērtās Skeiza gads par spīti centieniem likvidēt nesaskaņas ar pusmāsām un atrast jaunu, jauku draudzenīti. Par pirmā sekmīgumu zināms vienas, ka visi iesaistītie vēl pagaidām ir dzīvi. Un otrs? Flauerss atrada Helēnu, kura (šī informācija vēl tiek precizēta) ir Zemenītes humanoīdā forma. Romantiskas jūtas gan abu starpā neuzplauka. Aizpildīt tukšumus Flauersa sirdī atgriezās vecā, labā Adelīna, lai gan viņa pārsvarā sagādāja sirds, galvas un citu jaunekļa eksistencei vitālu orgānu sāpes. Neskatoties uz to, Skeizam šis gads bija veiksmīgs – viņa kriminālā pagātne biežāka nekļuva. Reģistrēti ir o slepkavības mēģinājumi, o vardarbīgi akti un tikai 57 reizes, kad viņš kādam krita uz nerviem.

SLĪDENIS

Pirmajā septembrī savējos nemainīgi sagaidīja Teds Rouzs. Daži to uztvēra ar prieku, citi meklēja izdevību uzraugu noindēt, taču vairumam slīdeņu uzraugs un viņa uzstādītie noteikumi bija dziļi vienaldzīgi. Tādas nodarbes kā mājas elfu spīdzināšana, nelegāla viskija ieviešana, patērēšana un tirgošana, sīču pienaglošana pie koptelpas griestiem ietilpa šī nama audzēkņu ikdienā. Jaunums, kuru gan nevarēja nosaukt par pārsteidzošu, bija divu slīdeņu parādīšanās audzēkņu vecāko amatos – perfekti atradās Elizas Grejas, kuras (bijušais? esošais?) kavalieris šogad mielojās pie profesoru galda, un blondā Rosa pārvaldībā.

Prefektu komanda nemainījās. Efija Mazīnī un Reo Vendīcijs pirmajā septembrī jauniesauktajiem organizēja iesvētības, vispirms mazos piedzirdot, bet pēc tam koptelpā sarīkojot izrādi vecākajiem kursiem. Tādu, kur pirmziemnieki plaudēja, lēkāja, spaidīja degunus un tirināja pēcpuses Tedam sejā. Vēl perfekti izdomāja jaunu titulu – pirmziemnieku šerifu, kura tiešie pienākumi tā arī nekļuva skaidri, un šajā nosacītajā godā iecēla Estelli Blakveilu. Runā, ka vienīgais labums no šerifa nozīmītes Blakveilai esot bijis tiesības izrīkot citus pirmziemniekus regulāri piegādāt viņai piparmētru izstrādājumus, taču vakaros tai esot nācies pulēt Vendīcija kurpes un cept Mazīnī cepumus.

Šogad pirmziemnieki sevišķi piesaistīja Evitu Dēmo, kura beidzot jutās gana pieaugusi, lai ar tiem rotaļātos. Savā nelīdzsvarotajā stilā, protams, un tas jaunajiem neko labu nesolīja. Par Blakveilas un Dēmo konfliktiem pirmās sūdzības bija dzirdamas jau brauciena laikā no nelaimīgajiem kupejas biedriem. Pēcāk krievu mafijas atvases Andrejeva un Poļakova pat mēģināja Dēmo sazālot, tādējādi raustīdamas velnu aiz astes. Kā zināms, Dēmo vienmēr atmaksā savus parādus. Dubultā.

Runājot par migrāciju – kamēr citi Cūkkārpā atgriezās, Čārlija devās laimes meklējumos uz Holandi. Pa to laiku de Lesepts pierādīja, ka long distance relationships ir domātas kaķiem, un atkal sapinās ar Vinglesu. Tā kā rudenī Ričardsa būs atpakaļ Cūkkārpā un, visticamāk, nebūs gatava pievienoties Dominika harēmam, mums ir trīs mēneši laika sagatavot popkornu un aizņemt labākās sēdvietas gaidāmajai drāmai. Ja vien līdz tam laikam Lulū nebūs Dominiku nomušījusi. Runā, ka Martins Trusis organizē derības par pāra turpmāko nākotni. Bet on a threesome.

Nozīmīgākais slīdeņu gada notikums teorētiski bija Ramonas Pīrsones kļūšana par censoni Turnīrā. Tiesa, nekādu dižo atbalstu torņabiedri nesniedza un, tā kā tūlīt pēc dalībnieku paziņošanas Pīrsoni

nolaupīja viņas princis Šarva uz baltas slotas, slīdeņi atbrīvojās arī no pienākuma rīkot ballīti. Pieticīgu, tādu, kur tipiskā slīdeņu garā katrs sēž savā stūrī un zelē lakricu ..vai sūc ko stiprāku.

Alkoholam slīdeņu māgās un pagultēs gan nebija nekāda sakara ar Pīrsones veikumu. Makkijš un Junkers 82% laika bija dzērumā, bet pārējā laikā nebija spējīgi nedz staigāt, nedz dzert. Pudēlē skumjas remdēja arī Dens un Dorje, taču Rouzs izlikās to nemanām, kamēr pats, visticamāk, vientulīgi tukšoja sev atlicināto tiesu. Nav jābrīnās par paklīdušajām baumām, ka pudelē ir noslīkušas arī Zaka Vinglesa emocijas.

Noslēdzot patīkamākas nots, pieminēšanas vērtā ir Dena san Ferāno personālizstāde. Jaunā mākslinieka talantu nenoliedza neviens apmeklētājs, lai gan daži no tiem, protams, nevarēja iztikt bez drāmas. Visādi citādi miermīlīgais Dorje izvēlējās izstādi kā piemērotu vietu dusmu izlādēšanai un san Ferāno smalkajiem vaibstiem dāvāja savu dūri. Baumo, ka cēlonis agresijai esot bijušas gleznas, kas attēloja Dorjes kailo brāli, un mazgadīgo klātbūtne nebija šķērslis. Lai gan, kā stāsta klātesošie, Trentu Viljamsu plūstošie pasteltoņi un galvenokārt kailums bija tik ļoti apbūruši, ka viņš gleznotāja asiņošanu varēja arī nepamanīt.

ELŠPŪTIS

Elšpūšiem gads iesākās.. traģikomiski. Notiekošā traģisko pusi gan spēja saskatīt tikai paši āpši un Kristians, kuram neveiksmīgas sakritības rezultātā nācās uzņemties visnepakļāvīgā torņa vadību. Viss sākās ar to, ka mielasta laikā pēc ķirbju sulas pārdozēšanas Nordstouns izvēlējās pastaigāt pa galdū un nereaģēt uz Meganas, toreizējās torņa vecākās, aizrādījumiem. Jebšu drīzāk – reaģēt un darīt to tik neadekvāti, lai aizvadītu savu pirmo nakti karcerī. Ross pārņēma grožus, pie saknēm apgriezta pirmā septembra vakarā briestošo ballīti un vēlāk ar Vaita līdzdalību atlaida Teda Rouza mīļoto no darba. Līdz ar to septembris šajā namā pagāja visnotaļ haotiski, elšpūšiem un vecākajam meklējot kopīgu valodu, vienam otru, tā teikt, aptaustot. Vēlāk bieži izskanēja ideja, ka O'Braienas pēctecis Serdzpūslītis būtu daudz piemērotāks Elšpūšu nama vecākais nekā Alans. Tas gan nozīmētu nepārtrauktu ballēšanos, elšpūšu sekmju pasliktināšanos, dramatiski pieaugošu cukurvates patēriņu, kā arī Drosīša regulāru atrašanos pālī. Pēdējais gan, šķiet, nebūtu nekā jauns.

Vēl viens elšpūšiem nepatīkams jaunums bija Āpšu migas un citu orgānu piemērotu lokāciju nepieejamība. Šī iemesla dēļ šogad izpalika vismaz 102 skūpstī, sešas reizes vairāk intīmu glāstu, un ir kritušās arī jauno āpšu zināšanas cilvēka anatomijā. Kāds

pirmziemnieks pat nesaprotot, kādēļ vecākām meitenēm ķermeņa priekšpusē ir kupri kā ačgārnām kamielim. Šis ir īstais brīdis kolektīvam facepalmam.

Pozitīvais aspekts telpu slēgšanas akcijā ir elšpūšu fiziskās formas uzlabošanās. Zināms, ka tieši elšpūši patērēja vislielākos Cūkkārpas virtuves resursus, parasti pusi miltu izbārstot pa zemi, putukrējumu izmantojot sava biedra apgleznošanai un tomēr arī gana daudz apēdot.

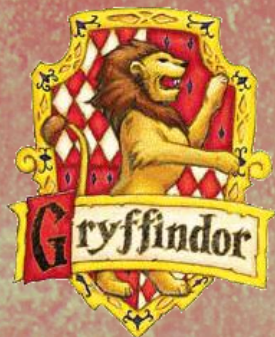
Savādu misiju šogad bija izvēlējusies Agnese Pulkstentiņa. Tā kā izpalika kalambols, ko elšpūte izmanto kā ieganstu cilvēku dauzīšanai ar vāli, lai vēlāk no tiem izspiestu spēkpīrāgus, bija nepieciešams atrast citu aicinājumu. Brī. Tā, kura nekad nav bijusi Pulkstentiņas iecienītāko personu lokā un kura šogad bija nama prefekte kopā ar Skotiem. Bet ne jau nu Brī kļuva par iekāres objektu, Agnesei vajadzēja tikai viņas prefektes nozīmīti. Teorētiski tas tika pamatots ar vēlēšanos paplūncāties prefektu privātajā vannasistabā, taču praktiski.. nevienam nav noslēpums, ka Pulkstentiņa alka pārņemt varu skolā un direktoru Rosu pārvērst par smeķīgu, spēķīgu pīrāgu. Tiesa, vadība plāna realizāciju apturēja, taču Pulkstentiņai izdevās pierādīt Brī nespēju aizstāvēt pat tik daudz kā savu nozīmīti.

Un kā tad klājās Leo? Gada sākumā Ridlijas pēkšņo nepieejamību (jeb ierobežoto pieejamību) skaidroja ar

piemēroto telpu slēgšanu, taču vēlāk izrādījās, ka Leo bija pazaudējusi savu sirsniņu. Durmštranģietis Rojs Rošē bija tas, pie kura gultas pēc Sokola kaitīgajām darbībām Eleonora bija gatava pavadīt visu dienu. Viņš bija iemesls, kādēļ Leo Helovīnu ballē remdēja skumjas uz citu puīšu un meiteņu pleciem. Un tieši Rošē ir atbildīgs par to, ka visu mīļotās Leo sirds beidzot bija attiecīgajā kondīcijā, lai to varētu pievienot viņas salauzto orgānu (galvenokārt siržu) kolekcijai.

Ridlija gan tādēļ nekļuva cietsirdīga, un Lara Jeršova joprojām ir dzīva, taču kāds joprojām vēlējās rudmatei atbrieties. Februārī no guļamistabiņas pazuda Leo gulta, un zagli noskaidrot tā arī neizdevās. Valda uzskats, ka Hēla pārvērtā gultu par zeķēm, taču, tā kā objekts neatradās, neviena teorija nav pierādīta. Šī incidenta dēļ Leo nācās gulēt uz matrača, un baumo, ka tas slikti ietekmēja viņas delikātos kakla skriemeļus.

Un par spīti visam (lasīt: BK apzināti izdarītajam spiedienam) – dažas lietas tomēr nemainās. Sofija un Džeralds aizvadīja kārtējo gadu, riņķodami viens ap otru kā pingvīni riesta laikā ar atšķirību, ka reāla darbība nesekoja. Nordstouns gan kļuva atklāti greisirdīgs ikreiz, kad redzēja Fēniksu kopā ar Zaku. Arī tas ir uzskatāms par progresu, vai ne?

GRIFIDORS

Grifidoru gads iesākās cerīgi - viņi ieguva pirmziemnieku, par kuru skaidri bija zināms vien tas, ka tā vārds sākas ar kantainu burtu M. Diemžēl ar šo ambrāžu arī jautrība beidzās, un grifiņi pavisam oficiāli ieslīga pamatīgā stagnācijā. Tāpat kā pagājušajā gadā un gadu pirms tam pirmajā septembrī audzēkņus sveica Gabriels Moro, kurš, kā ierasts, pasniedza APTZ. Sagaidīja grifidorus izrotātā koptelpā, sāka gadu ar svinīgu, pacilājošu uzrunu un atgādinājumiem, bet sava torņa slinkotājus gada gaitā tā arī nesapurināja. Vismaz ne pietiekami, kā var spriest, aplūkojot rezultātu tablo.

Pa koptelpu plivinājās un ar pirmziemniekiem draudzējās tas pats Admirālis Benbovs. Un arī nama prefekti bija tie paši, kas abi savos amatos, šķiet, novecos. De Mairāna kļuva par prefekti savā otrajā mācību gadā, bet Džessem izdevās šo vietu ieņemt vienpadsmit gadu vecumā. Abi prefekti arī šogad bija nemainīgi apzinīgi, un nams no sociālā viedokļa neattīstījās.

Aludra stagnē arī personīgi, jo jau atkal ir noslēgusi mācību gadu ar izcilām sekmēm. Nelielu svaigumu viņas dzīvē ieviesa dalība Cūkkārpas mūzikas pulciņā un Volisa mākslas darbnīcā. Par pēdējo vienubrīd klīda baumas, ka meitene pat esot pozējusi kaila, bet tādā gadījumā tapušās gleznas, ja tādas ir, tiek sekmīgi slēptas. Vēl de Mairāna paralēli

mācībām un aktīvai darbībai skolā šogad attīstīja savu biznesu aiz Cūkkārpas mūriem - maģisku stikla trauku tirdzniecību Diagonalejā. Cūkkārpa ar aizturētu elpu gaida mirkli, kad Aludras enerģijas rezerves beigsies un viņas prātu aizmiglos hormoni jebkuram kā normālam pusaudzim.

Pretstats de Mairānai ir bēdīgi slavenā Tifānija, kura jau atkal nebija spējīga izcelties uz apkārtējo radītā fona ar pozitīvu darbību un deva priekšroku noteikumu neievērošanai. Neskaidru motīvu vadīta, viņa sarīkoja dueli ar pāris gadus jaunāko Zaku un tā arī nespēja zēnu uzveikt. Vismaz ne līdz brīdim, kad ieradās Vaskēzs, lai pēcāk abus nogādātu karcerī. Tur pavadītā nakts gan nebija gana romantiska un pamudināja Makkenziju ļauno garu saukšanai kopā ar pašu Dēmonu pavēlnieci. Šim darbībām sekoja ārdīšanās un smagu priekšmetu mešana Bendžamina Vaita virzienā. Runā, ka tante Tifāniju padzina no mājām un ka tas bija izmisīgs veids, kā iegūt atļauju uzturēties Vaita teritorijā un sabiedrībā.

Vēl viena nemainīga grifidoru mēbele ir Lidija Maglēra, kas arī šo gadu aizvadīja nepārtraukti pinoties ar Makkiju un Reinhardu. Savukārt otrziemnieks Viljamss veiksmīgi ir izvīrējies jauno siržulauzēju liderpozīcijā, rubrikā „Vaita sekotāji”, ko tas drošsirdīgi dala ar Andrē Fosu.

Trents šogad paguva koķetēt ar pirmziemniecēm, tai skaitā Stellu Morēnu, Tamāru Poļakovu un Annagretu Todorovu, aptaustīt un pablēņoties ap Aludru, kā arī mest acis uz Beiliju Mortjē un iepriekš minēto Maglēru. Foss viņam sastādīja konkurenci, jau sava pirmajā gadā nobučojot vairāk meiteņu nekā Zaks Vingless paspēs visos mācību gados. Vinglesa skaitļi šajā nozarē, visticamāk, aprobežosies ar piektdaļu vienas rokas pirkstu. Vai mazāk.

Gana daudz uzmanības izpelnījās arī Adelina ar atgriešanos Cūkkārpā. Vispirms viņa ieradās kopā ar Durmštrangas delegāciju, taču vēlāk iekārtojās uz palikšanu. Martinesa tika izslēgta no Durmštrangas un tūlīt pēc atgriešanās teju tika padzīta arī no savas back-up skolas. Viņa pamanījās kopā ar Flaueru un Silveru atrasties ārpus koptelpas pēc komendantstundas, tapt pieķerta, ģībt pie Moro kājām un tādējādi ļaut Skeizam, savam glābējam, nopelnīt Kraukļanagam torņa punktus. Noslēgumā gan Adelīnai izdevās izlūgties kārtējo un šoreiz teorētiski pēdējo otro iespēju un aizvadīt nakti karcerī. Attiecības ar Deividu esot izjukušas, bet, tā kā no karcerā gan viņa, gan Flaueris iznāca neskarti, vismaz šis karš, šķiet, ir noslēdzies. Vismaz kamēr Skeizs nevēlas vairāk nekā ir pelnījis.

SĒRGU ķertie

Reiz zaļoja jaunība, cerības plauka,
Tad asins bij karsta, tad gaišs bija laiks,
Un pasaule visa tik krāšņa, tik jauka,
Un nākotne spoža kā saules vaigs.
(E.Veidenbaums)

Pacilāti, nākotnes sapņu caurstrāvoti un SĒRGus veiksmīgi nokārtojuši šī gada Cūkkārpas Raganības un burvestību arodskolas absolventi ir gatavi doties izzināt pasaules maģiskos plašumus. Tomēr - lai cik tas neticami, iespējams, liktos kādam pirmziemniekam, kuram, cerot mūsu varoņus ieraudzīt, ir jāstiepj zods debesīs, - arī viņi kādreiz bija augumā nelieli, pūkaini un arī mazliet spuraini vienpadsmitgadnieki, kuru trīsošās sirsniņas pa namiem sadalīja tieši tā pati Šķirmice un kuru priekšā bija septiņi gari mācību gadi. Tagad katram ir atmiņu pūrs, dzīves mērķis un nākotnes vīzija, un – kas zina? lai piedod mums Ross, – varbūt kāds jau drīzumā atgriezīsies Cūkkārpā, cerot kļūt par tās direktoru. Bet pagaidām piedāvājam jums uzzināt to, cik tieši apaļi un kantaini ir mūsu mīļotie absolventi.

No zeltaino āpšu torņa, sākuši dzīvi Cūkkārpā ar Mīlīša kunga mīlīgumu un noslēguši mācību gaitas ar Rosa bosīgumu, šogad no skolas sola prom laižas viens no skaistākajiem pāriem – LOOPS VAN HELTONS un ENIJA ANDERSONE. Un – ziniet? – dzirdot par abu nākotnes plāniem, silti kļūst pat BK skeptiskajai sirsniņai, jo, kā mums pastāsta Enija, nākamajā gadā abi ir iecerējuši doties „turnejā pa ASV”, kur jaunā dāma plāno darboties kā Loopa – kuru, starp citu, Andersone dēvē par „visu savu dzīvi” - mārketinga speciāliste un gūt papildus ienākumus, izmantojot savas lidotājas prasmes. Pēc pieciem gadiem abi, kā tic absolvente, būs precējušies, dzīvos „nelielā mājiņā ezera krastā” un pa pagalmu skraidīs viņu pirmdzimtais, kurš vēl nedadz tālākā nākotnē, visticamāk, tērpsies dzeltenajā Elšpūšu formā. Un tomēr, neskatoties uz krāšņajiem nākotnes plāniem, Cūkkārpas absolvēšanai un tam, ka līdz ar to noslēdzas vesels dzīves posms, Enija vēl nespēj isti noticēt un teic, ka, tikai izkāpusi no vilciena, viņa spēs to līdz galam apzināties.

Absolventu vidū ir arī elšpūtīgi optimistiskā, kolorītā AŠKARA DŽESSE, viena no nedaudzajām Cūkkārpas zilo matu īpašniecēm. Vairums cūkkārpiešu gan labprātāk samazinātu zilmašu skaitu, ļaujot absolvēt Evitai Dēmo un šo saulīti paturēt tepat, lai gan Dēmo, uzzinājusi par tādiem nodomiem, šķiet, drīzāk iegūtu SĒRGos trolli

nekā dāvātu skolasbiedriem prieku. Turpretī Aškara Cūkkārpā ir iemīļojusi, joprojām spilgti atceras pašas pirmo un pēdējo PIRMO septembri un, iespējams, pēc vairākiem gadiem atgriezīsies šeit jau profesores statusā. Pasniedzējas karjera Džesei nūdien varētu būt īstā izvēle, ņemot vērā, ka meitene ir īstena jaunāko Cūkkārpas audzēkņu mīlule. Tiesa, vispirms, protams, jaunkundzes plānos ietilpst doties uz saulaino Ameriku, turpināt gūt zinības un darboties maģisko būtņu kopšanas lauciņā, kur arī novēlam viņai veiksmi.

Elšpūšu torni šajā gadā absolvē un nākamajā gadā Cūkkārpā, visticamāk, nebūs manāmi arī atvērtais pozitīvisma dāļātājs LUKASS VILKNADZIS, noslēpumainā dāma VENDIJA FON GRĀFA un, kā draugi raksturo, mūždien uzticamais BILLIS DŽO. Ieteikums topošajam elšpūtim, kurš šo BK numuru nēlās: nekad neiegādāties skolas formu, no kuras par puscenu, iespējams, centīsies atbrīvoties kāds no šiem indivīdiem – tās mantijas ir bijušas visādās vietās, redzējušas visādas nepiedienīgas lietas un ir tik āpšu migas neķītrību piesūkusies, ka pirmziemniekam būtu jāsarkest pa gabalu.

Ugunīgo, Godrika Grifidora dibināto torni šajā mācību gadā absolvē tumšmatainā daiļava ENIJA TORREALBA, ILZE VENDERTE, pašpārlicinātais EMETS METJŪSS un BEILĪJA MORTJĒ, kura savos Cūkkārpas gados, kā zināms, ir devusi ievērojamu artavu „Bubuļu kambara” attīstībai.

„Beilija Mortjē ir absolūta Cūkkārpas dīva. Meitene, kuru ir viegli dievināt un tikpat viegli ienīst,” tā absolventi raksturo jaunkundzes sirdi, šķiet, dziļi iekritušais slidenis Dens san Ferāno, kurš uzskata, ka Cūkkārpa Beiliju vēl ilgi atcerēsies kā „satriecoši skaistu, apdāvinātu bezkompromisu būtni”. Spānis netaupa arī daiļrunīgus vēlējumus: „Es ceru, ka Beilijai izdosies viņas ieplānotā karjera vai vienkārši izsapņotā dzīve pēc Cūkkārpas. Ka viņu ikdienā pavadīs mīlestība, gaitas krāsos satriecošs mākslinieks, kurš būs vienmēr viņas tuvumā un viņa būs tikpat kaislībām bagāta, aizraujoša un neparedzama sieviete – mikla. Esmu pārliecināts, ka dzīve nespēs viņu aprīt, tā drīzāk padosies viņas valdzinājumam un sniegs to

baudāmāko, ko spēj piedāvāt.” Pēc tik skaistiem Dena vārdiem „Bubuļu kambaris” var vien novēlēt līdzīgi pasakainu dzīves turpinājumu arī pārējiem grifidoriem.

Par Beilijas nākotnes plāniem gan informēt Tevi, lasītāj, nevaram, taču Kraukļanaga absolvente laipnā un inteliģentā FELITA ADEGREDE nākamo gadu plāno paņemt brīvu, paceļot, apciemot māsu Amerikā un pastrādāt gadījuma darbus. Viņa vēl nav atradusi savu sapņu profesiju, tādēļ par savu piecgades vīziju teic, ka „vientiešiem ir tāds teiciens – tie, kas stāsta savus dižos plānus, smidina Dievu”, un cer nākotnē nezaudēt saikni ar Cūkkārpas laika draugiem un atrast savu īsto un vienīgo virzienu dzīvē, ko arī jaunajai lēdijai novēlam. Skolas absolvēšanu Felitai „ir ļoti savādi apzināties”, un šo notikumu viņa raksturo kā satraucošu, biedējošu, tomēr vienlaicīgi saskata daudzas jaunas iespējas turpmākajā ceļā. Vai viņa ilgosies pēc Cūkkārpas? „Kā to ņem. [Es] vienmēr turēšu sirdī te pavadīto laiku, un man ir grūti iztēloties sevi citviet. Bet tajā pašā laikā es centīšos ņemt visu no visurienes, kur būšu un ko piedzīvošu. Kavēties pagātnē – tas ne pie kā laba nenoved. Kaut gan es ļoti ceru, ka man vēl sanāks kādreiz dzīvēt te [Cūkkārpā] paviesoties.” Un mēs esam pārliecināti, ka cūkkārpieši sagaidīs absolventi ar atplestām rokām un joprojām mīlošām sirdīm.

Līdzās Felitai no Kraukļanagiem skolas solus pamet un plašajā dzīvē dodas arī KRISTĀLA FON LINA, atstājot dēkas ar Morganu Lazarus Cūkkārpas vēsturei, sarkanmate FĒLIKSA ROUZA NONNA, kuras otrais vārds mūs sajūsmina līdz sirds dziļumiem, kā arī nu jau bijušais KKK dzinējs DŽEJS SMILLERS. Kas zina, līdz cik augstiem amatiem viņus turpmāk kraukļanadziskā attapība aizvedīs?

Visbeidzot slīdeņiem un Tedom Rouzam šopavasār nākas atvadīties no tādām personībām kā GUSTAVS SAIREMS, ŽILĪ MONDINO un REINIS ŠUSTS, kurš, šķiet, mūžīgi paliks kaismīgāko kalambolistu atmiņā kā kādreizējais komandas meklētājs. Mēs nebrīnīsimies, ja Slīdeņu koptelpā līdzās Salazara ģimetei rotāsies arī Šusta portrets, tādējādi skumstot un godinot ilggadējo slīdeņu dvēseli. Vismaz Reo Vendīcijs, dēvējams arī par

misteru Čūskību, vēl divus gadus uzturēs jaunākos to slīdeniskajā formā.

Tīri Cūkkārpas statistikai varam piebilst, ka iemīļotāko Cūkkārpas lokāciju statusā šī gada absolventi neierindo tik iecienīto Tējas namiņu, kura bēniņus overpopulācijas dēļ Rosa kungam nācās aizklapēt, vai ezera apkaimi, kas slavena ar ne vienu vien slīcināšanas mēģinājumu un ko vajadzētu izolēt, ja vien direktors pats nebūtu noslēdzis vienošanos ar kalmāru par nepaklausīgo cūkkārpiešu kaulu apgraušanu. Šī gada SĒRGu ķertie kalambola fanāti ar smaidu sejā min ģērbtuves un laukumu, kurā aizvadīti smagi treniņi, rūgti zaudējumi un skaistas uzvaras. Dažiem īpaši tuva ir lapene vai druīdu altāris, taču no torņiem par iecienītāko ir atzīts Ziemeļu tornis – vieta, kur nenoliedzami vienmēr mājās ikvienu tur pabijušā absolventa gars.

Tāpat kā tas mājās mūsu visu atmiņās.
Veiksmi SĒRGos, absolvent!

TREJBURVJU TURNĪRS

atskats

Viss sākās tik labi. Kalambola atcelšana (par ko joprojām daži savos spilvenos raud) un noslēpumainais septembris, kurā katrs, kam nebija slinkums mēģināja iedomāties, ka tieši viņš (vai viņa, jo mēs visi zinām, ka raganas reizēm ir nešpetnākas par burvjiem) kļuva par Cūkkārpas censoni. Ieskaitot mani, taču diemžēl turnīra vadītāju uzliktais vecuma limits neļāva man kļūt par jūsu lielisko, labāko un visuzvarošāko censoni. Tādēļ man, līdz ar jums lasītāji, atlika vien visu vērot no malas. Un klusām cerēt, ka mūsu skolas censone izcīnā pirmo vietu.

Censoņu izvēle liekas tik viegla, kā vārda iemešana biķerī, taču ir jāapzinās, ka šim maģiskajam objektam piemīt augstākā līmeņa dedukcijas spējas. Tas nav laimes rats, kurš izvēlās vien vienu personu no izvēles klāsta. Nē, tas analizē vajības un spējas, priekšrocības, iniciatīvu, sagatavotību un atbilstību. Līdz nonāk pie rezultāta, kas spēj pārstāvēt veselu Skolu, veselu Valsti. Izvēlētajam censonim tas uzliek milzu prasības, taču biķeris tieši tādēļ šo personu ir izvēlējis, jo tā spēj tikt galā ar šīm prasībām.

NIKODĒMS LOTREKS-VATO
Bosbatonas censonis

LARA JERŠOVA
Durmštrangas censone

RAMONA PĪRSONE
Cūkkārpas censone

Tātad, trīs lieliski, gluži vai perfekti izvēlēti censoņi. Un to izvēlei (līdz ar sajūsmas saucieniem, atriebes plāniem un nožēlas raudām spilvenā, no to puses, kas netika izvēlēti) sekoja arī trīs pārbaudījumi - ak, vai es teicu trīs? Pēdējā laika notikumi pierāda, ka tas nav gluži patiesi. Divi pārbaudījumi un sagandēts, nepiepildījies, nobeigts un atcelts trešais. Pirmie divi pārbaudījumi bija tieši tādi, kā jau izsenis Trejburvju turnīram tos ir labpaticies rīkot - grūti, dzīvībai draudoši un psiholoģiski prasīgi. Pelde Cūkkārpas ezerā varbūt arī izklausās jauki, taču zini, ka visi iedomājas pludmali, smiltis un reti kad ieiešanu dziļāk par vietu, kur kājas sasniedz apakšu. Pārbaudījums savukārt, norisinājās ezera vienā no dziļākajām vietām, kur censoņi no nelielas platformas ienirst, bet skatītāji ir atstāti tribīnēs ezera krastā (ar plakātiem atbalstot savus, vai par nepiepildījušos censoņus, cenšoties iegalvot, ka tie būtu bijuši labāki). Briesmas dzīlēs, spēja elpot zem ūdens, peldošas būtnes un spēja pielietot maģiju stresa apstākļos. Sarežģīti, bet izdarāmi. Kā to pierādīja visi trīs

censoņi, attiecīgi finišējam šādā kārtībā Lara, Nikodēms, Ramona - atstājos mūsu skolas censoņi trešajā vietā. Otrais pārbaudījums aizveda censoņus uz alām, kurās bija jāizvairās no gana daudz lamatām, lāstiem un strupceļiem. Šajā pārbaudījumā pirmais finišēja Bosbatonas censoņis Nikodēms, un otro vietu dalīja abas sievietes kārtas pārstāves, lai gan daži joprojām nevēlas pieņemt, ka finiša laiks bija identisks abām censoņēm. Ja saskaita iegūtās vietas, zinot, ka trešais pārbaudījums nenotiek, sanāk, ka uzvar Nikodēms Lotreks-Vato. Apsveicam!

Un tad pienāca trešā pārbaudījuma kārtā. Vai drīzāk jāsaka farss. Pēkšņs paziņojums no Turnīra vadītāju puses, un skandalozi raksti Dienas Pareģī. Sašutums un dusmas, bet vairāk par visu neizpratne. Pat vairāku skolēnu saruna, kas piesaistīja direktora Rosa uzmanību nespēja rast atbildes.

Teorijas un izdomājumi? Iespējams, ka ministrs Ross bija greizsirdīgs uz direktoru Rosu (nezinātājiem, kaut šaubos vai tādi pastāv, bet nekad neko jau nevar zināt ar Cūkkārpiešiem - direktors Ross ir ministra Rosa dēls). Iespējams, ka ministrs vēlēties piedalīties Turnīrā pats, vai vēlēties notestēt sava dēla spēja izveidot un novadīt tāda kalibra pasākumu. Faktu, lai šo atbalstītu nav, tādēļ jau ievadteikums ir "teorijas un izdomājumi". Taču no kām ar Pareģa lasītāju teorija, kas liekas pretējā pusē ir teorija, mājas elfu slepenā zaudēja politiskajās spokiem par Komandiera amatu direktors Ross nemaz galvenais kāds anonīms skolas kas neietver sevī Slepenajiem izdevies uzzināt šī Pagaidām.). Vēl viena apgalvot, ka turnīru ir trešais pārbaudījums bīstamības pārbaudi, labad ir ticis atcelts. grūti pateikt - bet ja skolu censoņiem ir pirms pārbaudījuma sākuma likts parakstīt gan konfidencialitātes, gan apdrošināšanas un atbildības pārneses līgumus, tad pārbaudījuma bīstamībai nevajadzētu būt problēmai. Un skatītāji vērotu augstas izšķirtspējas asa sižeta piedzīvojumu filmu (vientiešu termins, lai paskaidrotu izrādi, ko kas ir ekvivalenta ilgstošām burvju fotogrāfijām, bet ar skaņu), kurā ne visi varoņi izdzīvo līdz beigām. Turnīrā vienmēr ir liela ministrijas klātbūtne, taču, pat ja pārbaudījums noietu greizi, tā tuvumā ir liels daudzums augsti apmācītu burvju, kas spētu censoņus aizvēkt no briesmām. Tam gan traucē Cūkkārpas ne-teleportēšanās barjeras. Iespējams tāpēc?

Lasītāj, ja tev ir teorijas, priekšlikumi un idejas par to kādēļ patiešām tika atcelts Trejburvju turnīra trešais pārbaudījums, raksti Dienas Pareģim pūci, un viņu baumu sleja interesantākās no teorijām noteikti vēlēties publicēt.

GRIFIDORU neveiksmes stāsts

Kurš gan atceras, kad mācību gada noslēguma svētku mielasta laikā tika izdvestas labpatikā čāpstinošas skaņas un laizīti smekļīgos tauriņos mirkstošie pirkstiņi, zālei esot rotātai sarkanos un zeltainos toņos? Piedāvātais ēdiens, lai kā uzskatītu Ross –kurš nespēj ignorēt iespēju izteikt kritiku - vai Viks –kurš bieži vien ir manīts knapinoties pie profesoru galda –, ir nemainīgi gards un gardēžu izvirzītajiem standartiem atbilstošs, tomēr ar to nepietiek, lai mudinātu grifidorus iegūt skolas kausu savās smalkajās drosminieku ķetnās.

Kā stāsta audzēkņi, katru gadu no lauvēnu galda puses ir dzirdamas entuziasma pilnas runas un impulsīvi izkliegtas apņemšanās, vēl nevērtīgākas par jaungadā ugunsviskija reibumā izteiktajām, kā arī neapmierināta ņurdēšana par profesoru netaisnīgumu. Diemžēl visas spilgtās un satraucošās emocijas tipiski šī torņa viegli uzbudināmajiem pārstāvjiem norimst ātrāk nekā kraukļanagu Džeroms spēj perfekti pa burtam izrunāt terminus, kā otorinolaringologs un dezoksiribonukleīnskābe. Un, ja vēl dažos citos gados Grifidora namu glāba samērā veiksmīgie panākumi kalambolā, tad tieši šogad, minētā sporta veida iztrūkuma gadā, drosminieki ir ierindojušies pēdējā vietā, teju pussimt punktu atpaliekot no slīdeņiem.

Tomēr ar apaļu nulli grifidori, protams, nefinišē, un pēc rezultātu analīzes noskaidrojam, ka piecdesmit procentu iegūto punktu ir nopelnījuši pirmā kursa audzēkņi. Mazie, vienpadsmit un divpadsmit gadus vecie, naīvie, nesamaitātie un drosmes nepārsātinātie bērni vēl saglabā centību un nezaudē motivāciju gada garumā. Viena no

liderēm punktu pelnīšanā jaunuļu vidū ir Eliza Nikola Dinne, kura pūlas saglabāt optimismu, sakot, ka, no viņas skatu punkta, grifidoriem „vēl taču priekšā ir seši skolas gadi”. Dinne sava nama skumjajā situācijā vairo torņabiedru neaktivitāti stundās, lai gan dievojas, ka, šādi izsacamās, nevēloties nevienu aizskart. Moro un grifidoru prefekti, šķiet, septembrī ir izcēlušies ar sentimentālu daiļrunību, ko Eliza ir rātņi ielāgojusi: „[...]tornī esam viena liela ģimene. Ģimenēs nedusmojas par tādām lietām. Es tik un tā mīlu savus lielos un mazos draugus no grifidoriem,” – tā pirmziemniece, piebildama, ka savos kolēģos nejūtoties vilusies un ka punktus viņa tik varonīgi neuztverot kā primāro mācību procesā.

Kas ir vēl skumjāk – trešdaļu no grifidoru punktiem savam tornim ir ieguvusi izcilniece Aludra de Mairāna, šķiet, būdama vienīgā apzinīgā vecāko kursu audzēkne. Aludra ilggadējā neveiksmē vairo grifidoru slinkumu, sakot, ka „grifidori nav dumjāki par citiem, toties ir slinkāki, un vienam otram drosmē ir dota, lai drosmīgi, jo tas draud ar nepatīkšanām, nenāktu uz stundām”. Ceturtziemniece arī atzīst, ka dažreiz savu žilbinošo sekmju dēļ jūtas neērti, un nenoliedz, ka savos torņabiedros ir vilusies. „[labas sekmes] nemaz neprasa nekādus pārmērīgus pūliņus,” – tā teic de Mairāna, kura, mēs ceram, joprojām spēs neiespaidoties no saviem laiskajiem biedriem un nepaļauties Trenta Viljamsa gaisīgajām neķītrībām.

Kas par situāciju ir sakāms Gabrielam Moro, aprunātā nama vecākajam? Pretēji Aludrai, kas atklāti min slinkumu un mērķtiecības

trūkumu, profesors aizbildinās, piesaucot Trejburvju turnīru un tā sacelto haosu jauno drosminieku gaišajās galviņās. Citējot Moro, „acīmredzami grifidoru drosmē un uzdrīkstēšanās ir prasījusi daudz laika, līdzdarbojoties un izzinot turnīra notikumus, savā ziņā atstājot novārtā punktu pelnīšanu mācībās”. Viņš ir pilnīgi drošs, ka „grifidori ir centīgi krājuši zināšanas arī šajā mācību gadā”, neskatoties uz to, kāda aina paveras punktu tabulā. Arī vainot šajā neveiksmē Moro grifidoriskā drosmīgumā nevienu negrasās, jo „sacensība ir un paliek sacensība”.

Tomēr, pat ja grifidori cenšas radīt iespaidu, ka vainīgos savās nedienās nemeklē, mēs esam vienu grēkazi atraduši. Tifānija Makkenzija savu torņabiedru nopelnītos punktus viltīgi pamanās zaudēt, - kā stāsta uzticami vērotāji - savu kvēlo vēlmi pavadīt nakti karcerī kopā ar slīdeni Zaku Vinglesu vērtēdama augstāk par Aludras cītīgo darbu nodarbībās. Par to, vai aizvadītās stundas bija piepūles vērtas, var pastāstīt tikai Rouza un Vaskēza ar sešdesmit procentu varbūtību uzstādītās novērošanas kameras.

Lai vai kā - rezultātā noslēguma mielastu cūkkārpīši atkal ir spiesti aizvadīt zem zilajiem Kraukļanaga audekliem un klausīties pārgudro ļautiņu lepnajās runās. Taču, lai mierinātu grifidorus, zinām sacīt, ka Makkenzijas iemīļotais – karceris, ne Vingless – tiek rotāts tieši pēdējās vietas ieguvēju sērīgajās krāsās, un ikviens grifidors ir laipni aicināts savu svēto pēdējās-skolas-dienas-ēdienu baudīt tur.

KRIEVU RULETE AR Telpām

IEVADS (JEB KĀ ŠĪ JEZGA SĀKĀS)

Ir pagājis vēl viens mācību gads. Tomēr, par spīti aizvadītā laika daudzumam, ir jādomā, ka mēs visi vēl pietiekami skaidri atminamies tā sākumu. Piemēram, pirmo septembri, kad daudzi no mums pirmoreiz ieraudzīja, ka Flēras Goldingas vietu nezināmu iemeslu (kuri visdrīzāk ir saistīti ar BM mahinācijām) dēļ ir ieņēmis Kristians Ross. Jā, to pašu dienu, kad gadījās neliels misēklis ar kāda audzēkņa, kura vārds sākas ar M un beidzas ar io, identitāti, kad Makeivons pauda protestu pret šaujamo lietošanas ierobežojumiem. Un vēl bija kaut kas ar kaut kādu turnīru.

Bet tas viss nabalē salīdzinājumā ar šoku, kas piemeklēja cūkkārpiešus, atklājot, ka daudzas no viņu iemīļotākajām vietām vairs nebija pieejamas. Tiem, kam klibo atmiņa vai kuri ir tik vientuļi, ka nav neviena drauga pat elšpūtī, atgādināsim, ka tas sākas ar Āpša mīgu. Elšpūši, gatavi ballēties līdz aknu cirozei, ar visiem atribūtiem jau devās uz minēto vietu tikai

tādēļ, lai atklātu, ka tā ir aizslēgta vēl ciešāk nekā Gringotu seifi un ka uz tās durvīm bija piesprausts drausmīgi šķībā rokrakstā uzskricelēts paziņojums no paša direktora. Gadījās vēl pāris misēkli, bet tiem nav sakara ar šo tēmu, tādēļ uzreiz pārleksam uz nākošu rītu, kad, dodoties satikt savus sen neredzētos draugus, audzēkņiem nācās vien atklāt, ka Āpša mīga nav vienīgā vieta, kuru piemeklējis šāds liktenis. Nē, ciet bija arī Tējas namiņa bēniņi, bet Sarkanā istaba vispār bija pievienojusies Eleonoras Ridlijas gultai un nozudusi no zemes virsas. Vai otrādi.

Ir daudz teoriju par Rosa motīviem, un lielākā daļa no tām ir saistītas ar cūkkārpiešu tikumisko audzināšanu - kaut BK uzdrošinās sacīt, ka drīzāk derētu ieviest veselības mācības stundas. Nākamās izplatītākās teorijas atkal apgalvo, ka tagad šīs vietas tiek izmantotas skolas personāla privātajām ballītēm. Lai vai kā, bet, ņemot vērā, ka par šīm tēmām cūkkārpieši noteikti ir paspējuši

IEEJA TIKAI MĀJAS ELFIEM!

Iespējams, ka tieši šāds uzraksts varētu greznoties uz pirmā stāva Slotu skapja durvīm, liekot visiem noprast, ka nekādi privāti darišani tur vairs nenotiks. Durvis ciet, to atvēršanas privilēģija klusām ieguldīta mājas elfu un abu uzraugu rokās. Iemesls? Viena ceturtdaļa uztraukuma par Cūkkārpas audzēkņu morāli, viena

ceturtdaļa nevēlēšanās maksāt par zūdošajām slotām un divas ceturtdaļas nepatikas pret ielu hokeju, baidoties, ka Martins Trusis kopā ar prefektiem Skotu Skotu un Aludru de Mairānu šādus mačus varētu arī atkārtot, iesaistot ne tikai pirmziemniekus Geilu Erharti un Andrē Fosu, bet arī jau lielāku skaitu skolasbiedru.

mēles notrīt jēlas, mēs šeit arī apstāsimies, lai nogrieztos nedaudz citā virzienā.

Kādā citā virzienā? Atbildi jūs ieraudzīsiet Rosa sejā. Paskatieties nākamās burvestību stundas vai brokastu laikā. Vienkārši palūkojieties. Tā vērīgi. Ko jūs redzat? Tā kā BK nav interaktīvs, tad mēs arī sniegsim jums atbildi - divas acis, degunu, muti, kas saraukta vipsnā, Rosam jau kaļot plānus par to, kuras no skolas telpām aizklāpēt nākamgad. Ielūkojoties viņam acīs, kur mirdz azarts, ko sniedz atmiņas par elšpūšu sašutušajām sejām, uzzinot riebigās ziņas, un domas, cik daudz tādu pašu seju viņš varētu redzēt arī gaidāmajā rudens semestrī.

Un tieši tādēļ (un arī tāpēc, ka visiem patīk smīnēt un atgādināt, ka es taču teicu!) mēs, Bubuļu Kambaris, piedāvājam jums šo rakstu par vietām, kuras varētu ķert Rosa lode.

Un vai jūs zināt, ko tas nozīmē? Nē? Padomājiet. Jauns sporta veids, kas strauji iekaro popularitāti varētu kļūt par ievērojamu konkurentu kalambolam, kuru skola atbalsta jau pavisam oficiāli. Nebūtu izdevīgi, ja piepeši audzēkņi savus potencionāli sviedēnu ķeršanā,

āmurgalvu dauzīšanā un zibšņu meklēšanā ieguldāmos spēkus piepeši pievērstu ripas dzenāšanai. Tā kā ripu dzenā vai nu uz ledus vai nu zemes, būtu arī mazāka motivācija mācīties lidot - tā tad apmeklēt Toma Lunaro vadītās

lidošanas nodarbības. Pievienojiet arī Milardu Velsu, vēl vienu cilvēku, kuram skola maksā algu par lidošanu uz slotas, kā arī faktu, ka Lunaro un Ross ir bijušie torņa biedri...

Jebkurā gadījumā, kalambola atbalstītāju lobījs ir pārāk spēcīgs, lai būtu Cūkkārpas ielu hokejam un pirmā stāva Slotu skapim būtu cerības pret to cīnīties.

DURVIS BIJA AIZSLĒGTAS, BET ATSLĒGTA - NOLAUZTA

Nav noslēpums, ka dažkārt 601. kabineta durvis mēdz būt aizslēgtas, taču tāpat ir zināms, ka tās atslēgt mūsdienās ir spējīgi pat pirmziemnieki. Taču pastāv iespēja, ka drīzumā tās varētu tikt pie jaunas aizslēgšanas maģijas devas, šoreiz tādas, kas nepadosies nevienam, ja neskaita pašus krepstīgākos Cūkkārpas profesorus.

Bet kādēļ gan tāda šķietami necila telpa kā 601. kabinets kristu nežēlastībā? Vienīgais, kas tajā atrodas, taču ir tikai plāna vidū nolikts krēsls! Bet skolas medpersonāls atkal saka - trūkst vienīgi cilpas, kas piesieta pie griestiem! Vai, ja gribam tomēr pievērsties šaisaulei, tad to nelaimīgo cilpu var pie griestiem arī nekārt, atstājot to tiem, kam pēkšņi radusies vēlme kādu

nolaupīt un piesiet pie krēsla, piemēram, BK darbiniekiem, kas nolēmuši veidot Valentīndienas kalendārus ar puskailem skolas sirdsākāšiem, kuri paši par minēto ideju nav gluži sajūsmā.

Tā tad, kamēr vien medpersonāls un auru birojs tiks laisti pie vārda, arī 601. kabinetu var sagaidīt tas pats liktenis, kas ievadā minēto Sarkano istabu.

VĒL PAMESTĀKA NEKĀ VIENTUĻA SALA

Par spīti labās literatūras daudzumam, kas veido tās zemesdzi, tieši tāda sākot no nākamā septebra varētu kļūt trešā kandidāte, vieta, kuru cūkkārpiešu vidū visbiežāk mēdz dēvēt vienkārši par Pamesto klasi, kas atrodas piektajā stāvā.

Iemesls tās slēgšanā varētu būt gaužām vienkāršs. Neviens noteikti vēl nav aizmirsis, ka nu jau atceltā

Trejburvju turnīra laikā Cūkkārpā viesojās Bosbatonas akadēmijas un Durmštrangas institūta delegācijas, kuram, kā jau visiem normāliem pusaudžiem, tomēr arī ir raksturīga zināma ziņkārība un vēlēšanās izpētīt jaunas vietas - vienalga, vai vieniem, ar draugiem, ar kādu jauku angļu meiču, kaislīgu francūzieti vai saltu norvēģieti... Bet tajā pašā laikā dažas no Cūkkārpas telpām, piemēram, šī pati Pamestā klase, vairs nav gluži tāda

kārtībā, lai tās spētu radīt viesos pareizo iespaidu. Un, tā kā viss jau ir nokavēts (proti, viesi tās ir redzējuši), tagad atliek tikai tās aizslēgt, lai to pašu kļūdu nepieļautu arī ar nākamajiem ciemiņiem.

Īsāk izsakoties, estētika noteikti nav piektā stāva Pamestās klases sabiedrotā.

UN TAS ARĪ VISS?

Ar to arī mēs noslēdzam šo īso telpu apskatu - šī gan ir tēma, par kuru varētu runāt gari un plaši, tomēr, ja nodarbojies ar BK rakstu skribelēšanu APTZ nodarbību laikā, vienmēr ir jāreķinās ar igniem skatieniem no Moro puses. Mazliet nosit iedvesmu, vai ziniet.

AUDZĒKŅU VECĀKO KANDIDĀTI

2013./2014.m.g.

Ikkatrs taču zina, cik daudz varas atrodas audzēkņu vecāko ķetnās, nemaz nerunājot par to, ka šis prestižais amats savus īpašniekus maina pietiekami bieži. Katru gadu tie, kas nav pieskaitāmi pie baurojošo un spiedošo pirmziemnieku pūļa, pirmajā septembrī cenšas uzzināt, kuri skolasbiedri nu iekļuvuši ietekmīgāko audzēkņu sarakstā. Jāatzīst, ka ir daudz un dažādu kandidatūru, bet, lai septembrī atvieglotu uzdevumu jauno audzēkņu vecāko meklēšanā, BK tiek publicēts raksts, kurā apkopotas visdažādākās un, protams, visticamākās versijas.

Kā lielisku zēnu vecāko varētu iecelt Skotu Skotu no Elšpūša - viņš ir pieredzējis prefekts, visai labi mācās un pagājušajā mācību gadā bija Elšpūša kalambola komandā, ir draudzīgs un ir visai izskatīgs, kas, protams, nav mazsvarīgi. Tiesa, šī puiša iespējas bremsē fakts, ka viņš vēl joprojām greb j karotes - runā, ka Skotam pie gultas ir tik daudz skaidu, ka elfi atteikušies tīrīt ne tikai ap viņa gultu, bet visu istabiņu! Vēl nesē Eleonora Ridlija sūdzējās par gultas neesamību, nu, Skots, šķiet, ir parūpējies, lai tā nebūtu problēma...

Turpinot meklēt zēnu vecāko, pilnībā tika noraidīta Demiena Džesses iecelšana šajā amatā, jo viņš ir prefekts. Būt prefektam ir viņa liktenis, no kura nav iespējas bēgt, ko nav iespējams mainīt, jo viņš ir... *lūgums satraukti ievilkt elpu* ...Mūžīgais Prefekts.

Tumši mati ar satriecošu spīdumu, acis - zilas kā debesis, slaidi un gariem pirkstiem, turklāt spēlēj vījoli. Ik reizi, kad viņš iet garām, rodas ilūzija, ka viņš mirdz - neviens neiestāstīs, ka tā ir tikai Saule! Ikviens meitene noteikti sapņotu tik viņa pieķerta, jo tas taču būtu tik ļoti aizraujoši un, un... satraucoši... un ekskluzīvi. Ja ne pieķerta, tad izglābta - jaunkundze briesmās vienmēr iegūst kārotā smukulīša sirdi un uzmanību! Un jā, jūs noteikti nekļūdiņāties, ja domājat, ka tas ir Morgans Lazarus no Kraukļanaga. Iespējams, viens no

labākajiem kandidātiem... ~~viņa mati tiešām ir satriecoši.~~

Kad beidzot iztirzāti zēni, jāķeras govīm pie rag---tas ir, jāsāk delikāti izskatīt Cūkkārpas meiteņu krājumus. Pirmais pieteikums ir no Hēras Smallvillas no Elšpūša, kas dzeltenā torņa aprindās zināma kā jaukrības un ballīšu jauceja. Kļūstot par meiteņu vecāko, viņa varētu jaukt vēl vairāk ballīšu, turklāt Hēras pelēc-- konservatīvisms šādam amatam ir perfekti piemērots.

Skatoties uz piektdziemnieču un sestdziemnieču sarakstu, nācās secināt, ka tikai dažas meitenes varētu sacensties ar Hēru. Kā spožu piemēru varētu minēt Evitu Dēmo no Slīdeņa, kam, salīdzinot ar iepriekš minēto elšpūti, ir lielāka sabiedrības uzmanība. Jāatzīst, ka Evita dažkārt mēdz uzvesties nedaudz dīvaini pat Cūkkārpas standartiem, bet būtībā jau viņa ir laba ragana, kas ar savu iespaidīgo pieredzi varētu būt kā piemērs jaunajai paaudzei, tas ir, par spīti dažādiem pārkāpumiem un likstām, viņai tomēr var uzticēties.

Kādas ir pirmās asociācijas, kad tiek izdzirdēts Tifānijas Makkenzijas vārds? Depresija un pesimisms. Šai jaunkundzei pavisam noteikti ir nepieciešama prieka deva! Iedomājieties, ko justu viņas sirsniņa, saņemot meiteņu vecākās nozīmīti... turklāt, tā kā viņa ir grīfīdore, ikkatrs mazdziemnieks varēs justies samērā droši... nu, Tifānija ir lielisks vecākās māsas kandidāts.

Protams, pastāv jau iespēja, ka neviens no šeit piedāvātajiem skolēniem nekļūs par vecāko, jo... var notikt neparedzēti sižeta pagriezieni! Spilgts piemērs ir iepriekšējo audzēkņu vecāko neatkāpšanās no amata, kas gan būtu maz ticams Kolina Rosa gadījumā, ja ņem vērā faktu, ka šis jau nu vēlreiz atkārtot septīto kursu gan jau negribēs... protams, nevajadzētu aizmirst iespēju, ka Cūkkārpas vadība izlemj par labu kāda pumpaina otrdziemnieka iecelšanai šajās atbildīgajās pozīcijās.

Kraukļanagu biezenis un grīfidoru krēmzupa jeb BK noskaidro, kādiem kulinārijas izstrādājumiem atbilst Cūkkārpas iemītnieki

Citi cilvēki saka, ka pasaule griež nauda, citi atkal, ka pasaule griežas ap sauli un tamlīdzīgas astronomiskas muļķības, viens otrs pat - ka pasaule griežas Kristiana Rosa dēļ, bet mēs, tava uzticamā BK komanda, esam nolēmuši, ka pasaule griežas tāpēc, ka pastāv mīlestība! Un, lai arī ko teiktu citi, gadu gaitā ir pierādīts, ka 78,439% cūkkārpiešu mīl tieši caur vēderu. Un tieši tāpēc mēs izlēmām aptaujāt vairākus audzēkņus un iegūt vidējā cūkkārpieša garšu kārpiņu sapni jeb noskaidrot, kādas gastronomiskās izvirtības var pagatavot no dažādiem skolas iemītniekiem. Nāc un izvēlies tikamāko!

Bon appetit!

Bendžamins Vaits franču restorāna saldētavā

Šis prefektu kārtas pārstāvis cilvēkiem asociējies ar kaut ko nenoliedzami smalku, nevar zināt, vai tas ir viņa izcelsmes dēļ vai arī viņa šampūns liek domāt par kaut ko nenoliedzami dižciltīgu, kā arī visiem nepieejamu. Cilvēki mīlie, attopieties, mēs taču visi zinām, ka Bens patiesībā ir pieejams visām/iem. Bet jūs, protams, varat gribēt nogriezt gabaliņu no šīs ruma kūciņas vai tiramisū, tikai nevar galvot, ka šajā saldēdienā jau kāds nebūs iekodies.

Citiem interesentiem atkal kraukļanags esot licies kā tāds īsteni veselīgs pamatēdiens - dūmos paturēts lasītis ar rīsiem un kādu šļuciņu citrona sulas. Kāds tiešs trāpījums, jo Bens taču ir pagādījis tāds veselīgs puika, tikai nedaudz par kārnu. Ko tieši tas Ross šim nodarījis, nav īsti skaidrs, bet kāds vecmāmiņas citronu pīrāgs ar nesaputotu saldo krējumu un vaniļas saldējumu tik tiešām noderētu, vismaz tā domā pāris respondenti.

Kādam citam Bens esot atgādinājis Sniegbaltīti ar saindēto ābolu... Hmm.. BK bija aizdomas, ka šoreiz ir iesaistīts kaut kas cits, nevis ēdiens, tāpēc izlēmām Sniegbaltīti atstāt kādam citam rakstam un pievienot Rošfora sieru. Kaut kur nobeigumā ir jāiesprauž arī austeres, bet nevienam nav īstas skaidrības pa kuru caurumu tās ir jāslidina iekšā, tāpēc lai paliek kādām no Vaita aristokrātiskajām pusdienām.

Hrum-Num-Ņam-Ņam speciālpiedāvājums

Mājas elfs ar nenoliedzamu pieredzīti. Visādās ziņās. Jādomā, ka tieši tas ir iemesls, kāpēc kāds saskatīja Hrumijā vodku ar hamburgeru - tam ir jābūt kādam pasūtījumam, ko elfs ir veicis pietiekami bieži. Lai izdabūtu šādu komplektu garām Rosa deguna smalkajiem matiņiem, tur noteikti ir jābūt profesionālim. Turklāt mums stāstīja, ka nākošais salīdzinājums - kartupeļu biezenis ar maltās gaļas mērci - esot radies, jo mājas elfs esot dabūjis garām Kristianam abus pasūtījumus vienlaicīgi. Otrais esot paslēpts kādā vietā zem formas, par kuru mēs delikātu apstākļu dēļ neinteresējāmies.

Vēl viena asociācija bija spēķis. Kāds, iespējams, ciemojies zemē, kur elfu šašliks un karbonāde ir cieņā. Mēs domājam, ka tas varētu būt kaut kur Kaukāzā, jo saredzējis Hrumijā sālitu spēķa šķēli. Jādomā, ka tas ļoti labi saderētos ar biežpienu vai ābolu pankūciņām - tādas savādas lietas taču mēdz būt Kaukāzā, vai ne?

Hrumņums Ņamņams esot kā sulīgs bumbierēns, kas par vēlu noripojis no koka, spirālveida uzbriedis makarons, kārtīgi eļļiņā izvārīts pončiks - jādomā, ka tas varētu apzīmēt mājas elfu pieņemto ķermeņa formu. Bet, Hrumij, vari nebēdāties, kamēr sarakstā netiek iekļauta kravas mašīnas riepa!

THIS IS sportiska ēdienreize neveiksmīnīkiem Vaskēza gaumē

Šo uzraugu noraksturot ir pietiekami pagrūti, lai apmierinātos ar pāris vārdiem.

1. Riebīgs. Tāds, kāda varētu būt vesela panna ar pārceptiem, melniem liellopu aknu plācenīšiem, kas labu laiku nostāvējuši istabā, vai akmensciets cepetis.

2. Nekāds. Sažuvuši dārza gurķi un maize, kas izmirkusi tīrā ūdenī.

3. Veselībai kaitīgs. Gluži kā kokosriekstu sula, kas sajaukta ar rūgušpienu un izmantota kā mērce siera kūkai dārzenū salātos.

Gustavs Sairems (daudzi aspriedās, BK izlēma) - olu krēma pārsteigums

Ikviena, kurš pazīst vai ir redzējis Gustavu, noteikti asociēs viņu tieši ar šo gardumu. Vijīgs, gaisīgs, uzputots. Viņš spēj apvīties ap katra sirdi, prātu un ķermeni, un tur arī palikt, līdz uzputojuma efekts zūd pats no sevis vai garām aizstaigājis kāds, kam Gustavs grib aptīties vairāk (jeb kāds, ar lielāku apetīti). Nepareiza apiešanās ar šo saldumu var likt visam smalkajam efektam pagaist un tad krietni jānopūlas, lai tie, kam problēmas ar lieko svaru vai arī to cītīgi vēro, pārdomā, vai šis pārsteigums neizjauks kādu iecerēto diētu vai cītīgu treniņu rezultātus. Holesterīna līmeņa paaugstināšanās pēc Gustava Olu Krēma Pārsteiguma pagaršošanas(!?) un notiesāšanas nav novērota, taču izņēmumi mēdz būt vienmēr.

Evita Dēmo Dēmonu virtuvē

Tradicionāli pagatavoti Madagaskaras šņācējprusaki. Jāiemanās pareizā leņķī un laikā nokost galvu, lai tas (lai arī apcepti, tomēr šie nešķīsteņi ir ellīg' dzīvelīgi) nemēģinātu rāpties atpakaļ pa jūsu barības vadu. Protams, to spēj tikai vietējie, kas ar šņācējprusaku ēšanu nodarbojas jau daudzus gadus, tādēļ brīdinām visus, īpaši pirmziemniekus - nemēģiniet nogaršot šo ēdienu bez iepriekš izietiem kursiem.

Putukrējums, kas pēc pārāk ilgās kulšanas sāk pārvērsties par sviestu. Tā raksturotu sajūtu tie, kuri mēģinājuši uzturēt ilgstošu sarunu ar Evitu Dēmo. Un pa virsu vēl uzsprausta karambolla, kā zvaigžņots vājprāta kumoss gardēžiem.

Vista šokolādes mērcē. Par šo mums ieminējās kāds, kuram pašam smadzenes varētu būt sagājušas šokolādes sviestā. Saturies, Dēmo, kaut kur Cūkkārpas gaitēnos kļīst kāds, kas ir tevī iemīlējies.

Visas sēnes ir ēdamas. Dažas gan vienu reizi dzīvē. Tieši tāpat ir arī ar mums pazīstamo Evitu Dēmo - noskaņojiet viņas domas pareizā frekvencē un uzdāviniet viņu ienaidniekam kā gardu mušmiru mērcīti pāri kartupeļiem. Tikai uzmanieties, lai naidnieks neapmaina šķīvjus, jo tad, daudz nedomājot, Dēmo izlādēs savus dēmonus pār Jūsu galvu, un Jūsu pēdējā doma būs, ka pats par to esat maksājis.

Tika pieminēts, ka Dēmo varētu būt kā hlorēts ūdens ar piebildi, ka to viņa varētu dzert. Nu, ja mēs vērtu vaļā restorānu no viņas, tad tas noteikti būtu dienas piedāvājumā. Kā arī suši no dzeloņrajas un aligatoru zupa varētu būt firmas ēdiens Dēmonu virtuvē, kopā ar what's up wassabi, bet silti iesakām uzmanīties, lai ēdiens nekļūst par ēdāju pavāra kļūdas dēļ.

Kārtīgs sātīgais paēdiens ar Tamāru Poļakovu pie pavārnīcas

Kartupeļu biežputra. Nudien, šī audzēkne varētu būt pietiekami sātīga, lai viņu šādi nosauktu? Taisīta no uzartā laukā iedēstītiem kartupeļiem, kas vairojas. Varbūt šādi ir veidots viņas prāts. Viens kartupeļu bumbulis, no kura rodas vēl un vēl pumpaini kartupeļu bumbuli, kas beigu beigās tiek sastampāti biežputrā.

Boršcs mūsu reportierim noburkšķēja kāds audzēknis. Tiesa, nepaskaidrojot kādēļ. Mums šķita, ka Poļakova varētu būt saistīta ar kādu asiņainu atgadījumu, tādēļ BK centās noskaidrot kur un kad. Neveiksmīgi. Iespējams, Tamāra teicami māk slēpt pēdas un visus lieciniekus ir iebaidījusi ar krusttēvu vai brālēna sievastēva brāli, kas darbojoties krievu mafijā.

Grieķu salāti, tā esot kāds paziņojis, pasmaidījis un sapņaini aizplanējis tālāk pa gaiteni. Mēs nebijām īsti pārliecināti par krievietes grieķiskumu, tāpēc pieķērāmies klāt salātiem. Dienas piedāvājumā ledus salāti, ko tikai lobīt un lobīt. Svaigumu un zaļumu tie noteikti nezaudēs ne ar kārtu, tikai, jo vairāk ēd, jo vairāk tu esi ierijis zaļbarību. Tikai nedrīkst kļūt par trusi, citādi Tamāra tevi paņems pie sevis un ieliks krātinā, izmantojot par savas kraukļanadziskās ziņkārības objektu. Poļakova esot kā īsta saldskābmaize, kas kārtīgi raudzēta un izcepta. Lai garoza nebūtu pārlietu cieta un grūti sakošļājama, gluži kā dažī šīs pirmziemnieces izteicieni, var uzspiest kādu kārtu citrona, lai arī BK ir pārliecinājušies, ka šai meitenei ir pietiekami skābuma pašai par sevi.

Tamāra kā īsta savas tautības pārstāve atzīst krietnus ēdienus, tāpēc jūs var pabarot ar makaroniem boloņas mērcē vai kāpostu tīteņiem.

Lulū Vinglesas sprāgstošie eksperimenti

Augļu košļājamā gumija. Varbūt kraukļanagu prefekte šādi ir noraksturota, jo viņas metamorfomaģes spējas ļauj staipīties un sarauties gluži kā šai zelēšanai piemērotajai substancei. Turklāt vēl ar saldu garšu, mm. Taču šis respondents nav vienīgais, kurš saskatījis ex-Njikā kaut ko saldu. Viņa esot arī kā spridzīgs marmelādes kumosīņš, kurš spēj atsvaidzināt. Kā augļu salāti no zemenēm, mango, melonēm, upenēm, mellenēm, ananāsiem, vīnogām... jūs sapratāt. Iedomājieties visus pasaules augļus sakapātus sikos gabaliņos, tas ir, salātos. Turklāt labi sakulta, stingra putukrējuma mērce tam visam pa virsu, vai nav jauki?

Lulū esot melleņu kēkss, tāds kārtīgi izcepts rausītis krāsniņā, krāšņi violetā krāsā, it kā Rouza kungs tur būtu piešāvis klāt nedaudz par daudz... kaut kā. Tikai jācer, ka mellenes tāpēc nepārvērtīsies par rozīnēm. Rozīne. Kāds, kas gribētu salīdzināt Vinglesu atvasi ar šo ēdamlietu, droši vien redzējis viņu kādā nepiemērotā brīdī, kad tikusi veikta komētiskā procedūra vai viņa mēģinājusi padarīt sevi vecāku, izmantojot metamorfomaģu spējas, kas, kā mūsu informators vēsta, ir defektīvas.

Lieta, ar ko noteikti nevajadzētu salīdzināt Luļiku, vismaz viņai dzirdot - cīsiņš. Un izstrādājumu "pica" lūdzam izmantot tikai un vienīgi, lai pateiktu, ka viņa ir karsta kā tikko no krāsns izvilka apdegusi pica.

Vienas vasaras sapnis ar Eleonoru Ridliju

Piena zemeņu kokteilis. Skaists un salds padzēriens lielā glāzē, kur katrs var iedurt savu salmiņu un padzerties. Ar uzsvāru uz to, ka vienmēr ir jādalās arī ar citiem, citādi tas var beigties ar to, ka glāze tiek atdauzīta pret zobiem, kas noved pie ilgām un nepatīkamām sāpēm. Vēl viņa ir kā šokolāde ar putukrējuma kalnu - kas par daudz, tas par skādi.

Nekādas sīkākas ziņas nesaņēmām, taču visu mīlēto Eleonoru asociē arī ar trīctārpu sautējumu. Nezin kāpēc mums šķita, ka tas varētu būt Ridlijas firmas ēdiens, ko viņa pasniedz visiem saviem mīļākajiem trešajā randiņā. Tas parasti ir arī pēdējais.

Mēs nebijām īsti pārliecināti, ko tas nozīmē, bet kāds paziņoja, ka Leo esot kā amerikāņu pīrāgs. BK bija divas versijas - vai nu elšpūte tiek raksturota kā amerikāņu filma ar šādu pašu nosaukumu, vai arī kāds domā, ka Eleonorā ir paslēptas visas to amerikāņu dvēseles, kuras viņa ir ieguvusi. Lai aizvietotu savu neesošo, viņa visas šo puīšu dvēseles ir sacepusi pīrāgā. Nu kaut kā tā.

Eleonora ir kā viskijs... Viskijs ir rudmates skaisto matu noslēpums. Viņa tajā mazgā matus, kas no ilgstošas viskija peldes kļuvuši saskaņoti ar šo īru dzērienu. Kāds rupekļis bija netaktiski noliedzis pār plecu, ka elšpūte viņam atgādinot burkānu. No vienas puses jau nevar nepieņemt, viņa taču ir tāda svaiga un kraukšķīga kā jauns burkāniņš. Vai arī burkāns ir viņas mīļākais dārzeņis kādā citā veidā?

Vēl kāds pavīpsnāja un teica, ka Leo ir kā Margarita. Kad lūdzām pēc sīkākiem paskaidrojumiem, šis respondents tikai atmeta ar roku un aizgāja. Mēs izlēmām, ka viņa varētu būt kā pica "Margarita" ar šī paša nosaukuma kokteili pie rokas, lasot Bulgakova "Meistaru un Margaritu".

"Vai var būt vēl garlaicīgāk?" ēdienreize Zaka Vinglesa stilā

Angļu brokastis, protams. Kas gan cits, ja ne šis varētu būt kokainā slīdeņa rīta ēdienkartē. Tas ir laiks, kad viņš pat vēl ir tīri mīlīgs, tāpēc kā padzērienu noteikti izmanto citronu sulu, lai iegūtu savu īdzīgumu. Šie atbildes sniedzēji pavisam noteikti ir trāpījuši mērķī.

Mazliet neizpratnes radīja bekons. Kurš no laba prāta salīdzinātu Zaku ar kraukšķīgu bekonu? Taču pēc ilgākas izpētes un apspriešanās mēs nolēmām, ka tas pavisam noteikti ir saistīts ar bekona rašanos - cūkas asinīm apšlakstīts talārs un kviecošas rukškes noteikti šķiet piemērotākas trešziemniekam nekā karstā eļļiņā čurkstoša bekona šķēle.

Piens. Nokrejots un nesātīgs. Pavadot pēcpusdienu ar Zaku, jūs vēlēšities iekost ko stiprāku, tas ir, vēlēšities atrasties kaut vai raudošas meitenes sabiedrībā, lai kaut nedaudz sajustu cilvēciskas emocijas. Kā arī pīrāgs. Pavisam noteikti, ka cepts no zāģu skaidām. Un tikpat gards, cik koka dēlītis, kuru ziedo šī pīrāga izveidei. Nekādi nevarējam šo neizcelt kā pašu labāko skaidrojumu, jo BK komanda, īpaši neiedziļinoties, nespēja iedomāties, kā citādi varētu garšot Zakijs.

Viņš ir purva vīngliemeži, kas atrasti dūkstīs. Šķiet, ka šis skaidrojums ir sniegts pamatojoties uz kādu konfidencionālu informāciju, kura esot kaut kā saistīta ar kādu grīfidora otrziemnieku, nakts vidu un stāļu teritoriju. Šo lietu BK vēl izmeklēs!

Zaks ir tumša, cietas, apkaltušas maizes šķēle, kas ir tik cieta, ka varētu pat naglas dzīt ar to sienā. Bet vispār - šokolādes kēkss nemaina savu garšu pat tad, ja to apber ar pamatīgu kārtu pūdercukura. Tieši tāpat Jūs neredzēsiet izmaiņas Vinglesa sejā, ja to pašu darīsiet arī viņu. Vabūt vienīgi tad, ja iepūtīsiet kādu sauju viņam degunā.

Otrreizēji pārstrādātie ēdieni, kā Kristians Alans Ross

Atšālējusies kola. Ja kāds apstātos un padomātu, tad noteikti saprastu, ka nekad nav redzējis nevienu dzīvesprieka dzirksti no Rosa puses. Nu, gluži kā atšālējusies kola karstā vasaras dienā Kristians Ross staigā pa skolas gaitenim, nesot vēdersāpes ikvienam, kurš iedomājas to pagaršot.

Direktora kungs esot kā īstais vīru dzēriens viskijs, ko viņam patik baudīt, kā arī atņemt Makkija jaunskungam, bet kādas divas kolorītas skolnieces ziņoja, ka Kristians ir kā lakrica, jo viņš ir rūgts, bet izraisa baudu. Ja mēs nebūtu BK, tad noteikti būtu piesarkuši, tāpat kā viņas, kuru vārdus mēs slēpsim, tāpēc ka mums bail tikt pazudinātiem, ja nu šajā salīdzinājumā slēpjas kāds fizisks pamatojums.

Kristians - sīpols. Ja Jūs vēlaties uzzināt, kāds izskatās Rosa kodols, ko viņš tik rūpīgi slēpj, tad jums būs jānomizo ne viena vien kārtā un jāizraud spaiņiem asaru, atsēžot pēcstundas Kristiana Rosa kabinetā. Daži aptaujātie saka - nav vērts. Vai nu viņš ir sažuvis vai kā, taču neviens nav ticis tālāk par pirmo kārtu. (Lai gan klist baumas, ka Marta Ādelgarde un Greisa Pārkere ir ne tikai novilkušas prāvu kārtu kaudzi, bet ieraudzījušas pašu teiksmaino kodolu.)

Viņš ir kā kārtīga 85% tumšā šokolāde. Kārtīgi rūgts enerģijas lādiņš, kas liek prasīties pēc kārtīgas kārtas putukrējuma, ko, protams, Skolas Direktorība nedrīkst atļauties, lai uzturētu sevi formā.

Jēls steiks uz šķīvja un glāze saskābuša piena - tas esot jāēd ar visiem traukiem, lai vislabāk izjustu Alana Rosa īsto būtību. To mums paziņoja kāds pirmziemnieks, kura priekšzobu izvietojušs bija tik interesants, ka palika iespaids - šis drošminieks tik tiešām to ir paprovējis.

Biezputra. Šis tik mietpilsoniskais ēdiens noteikti varētu raksturot direktoru, tik pareizs, stingrs un nevietā, kad pēc grūtas dienas vai ilga treniņa gribas iekosties sulīgā karbonādes gabalā.

Kosmiskās izvirtības pēc Serdža Droseļmeiera pavāgrāmatas

Daudzi skolēni atzina, ka profesors ar savu uzvedību mēdz tā pārsteigt, ka tur varētu būt iesaistītas sēnes. Taču šoreiz runa nav par bekām vai bērslapītēm, bet gan par THE Sēnēm. Kad taujājām sīkāk, tika dota norāde uz bijušo Sēņu istabu sestajā stāvā. Diez kur palika visas tās sēnes, kas tika no turienes aizvāktas?

Profesors Drosītis reizēm tik tēlaini salīdzinot savas astronomiskās lietišķas ar kaut ko ēdamu, ka kādam audzēknim viņš jau sākot atgādināt karamelizētus āboliņus. Nevar gan noliegt, ka profesors izskatās tik salds no ārpusēs, bet patiesībā esot pat doktors, tāpēc gluži kā kraukšķīgs ābolītis.

Serdžkūciņa un pankūciņa esot vai apbērti ar pūdercukuru tā, ka vai sāpot zobi. Varam pieņemt, ka zobu sāpes varētu rasties no astronomijas mājasdarbu garuma. Un pūdercukurs vai birst no katra Droselmeijeriša smaida. Vēl profesors D. esot kā tekila ar citronu un sāli. Vai ir runa par piedzīvojumiem bārā?

Garšas kārpiņu amplitūda Beilijā Mortjē

Importa ābols. Ja kāds no Jums tādu ir garšojis, tad zina, ka tas īpaši neatšķiras no vietējā. Lai gan reizēm no importa āboliem sametas pagalam slikti. Tie, kas vēlējušies pagaršot kādu gabaliņu no importētās Beilijas, savas gaitas beidz kā Sniegbaltītes un tagad gaida savas princeses un prinčus, lai tie steidz glābt no mūžīga miega jeb drīzāk elles mokām uz sabiedrības mēlēm.

Kāds pamanījās nosaukt Beiliju Mortjē par rūgtās šokolādes trifeli. Īstā manta ir ekskluzīva luksu klases prece, gluži kā pati Beilija Mortjē. Ne katrs var atļauties uzturēt Mortjē jaunkundzes iegribas katru dienu, gluži tāpat kā vēlmi ēst šokolādes trifeles katru dienu no rīta, pusdienās un vakarā. Un mums būs jūs visus, kurus interesē tā saldā daļa, kas slēpta zem kakao kārtas, jāapbēdina - Beilija Mortjē ir kātrīgi apbārstīta un apvilāta rūgtajā kakao pulverī, kas ieputēs jūsu acīs un pielips pie jūsu elpvada, sagādājot ilgas mocības, cenšoties kļūt tīrs.

Beilija ir kā krējuma liķieris, kas dekorēts ar ērkšķogu, un tas pavisam

noteikti ir salīdzināms ar kādu no viņas smalkajiem tērpiem, kurus var aplūkot ar acīm, bet pieskaroties var tikt sadurts ar dunci ērkšķiem pirkstos vai citās ķermeņa vietās. Tunča salāti,

vislabāk ar ķiplokiem varētu būt

Grifidores recepte pret nevēlamiem kavalieriem un vampīriem. Kaut arī klist baumas, ka arī pati Mortjē piederot pie šīs pašas sugas.

Beilija Mortjē - čili pipars Ja kāds ir nogaršojis kaut drusku čili pipara, tad zina to brīdi, kad dedzinošo sajūtu nav iespējams nedz nokasīt, nedz noskalot no mēles. Tieši tāda pati sajūta pārņem tos, kuri nokaitinājuši Grifidori un dabūjuši dzirdēt visu, kas dāmai sakāms par šo individu.

Dažiem Cūkkārpas stiprā (un kādam pāritim arī daļā) dzimuma Beilija Mortjē stipri vien asociējas ar malku dārga, izsmalcināta šampanieša. Taču ne visi spēj izbaudīt vai pat sajūst garšas un izjūtu buketi, ko sniedz Mortjē. Runā, ka vienīgais, kas māk saģaršot katras Grifidores nianšes ir visiem zināmais mākslinieks Dens san Ferāno, taču pēdējā laikā gan vairāk izskatās, ka labi nogatavinātā Beilija rada Denam raizes un vēdergrazes.

Saldo skatienu deserti pēc Andrē Fosa receptes

Viena pēc otras pirmziemnieces un arī vecāku kursu audzēknes krīt uz jauniņo siržulauzēju Andrē Fosu kā bērneļi uz ledenēm. Iepējams, viena otra pat sapņo, lai mazo Fosu viņai pasniedz brokastīs kā augļu salātus vai beļģu vafeles ar ķļavu sirupu.

Rudmatis ir kā ola. Nevarējām saprast- cepta vai vārīta. Varbūt abi, jo Andrē spēj balansēt uz naža asmens un vienmēr izsprukt sveikā, pateicoties Cūkkārpas meiteņu armijai, kas vienmēr gatava sargāt Fosu jaunsķunga aizmuguri.

Viena Fosa ģitārspēles klausītāja pateica, ka Andrē ir kā tumšās šokolādes pudīnš viņa acu krāsas dēļ. Viņas draudzene uzreiz kaismīgi iebilda, ka kraukļanaga acu krāsa patiesībā ir brīnišķīgi zaļa. BK noskaidroja, ka patiesībā mazais siržu lauzējs ir zilu acu īpašnieks, bet šis fakts taču ir mazsvarīgs...

twitter UZBRŪK, JĀGLĀBJ DIREKTORS

Tie, kas auguši vientiešu ģimenēs un kuriem nemaģiskā elektronikas pasaule ir tuva, kā arī tie, kuri aktīvi apmeklē vientiešu mācības stundas, noteikti ir dzirdējuši par twitter – vietni, kas ļauj ļautiņiem aprakstīt savas ikdienas darbības un rada ilūziju par falšu slavu. Šī lapa nenoliedzami ir domāta stalkeriem – pat ja tur tos nevainīgi dēvē par „sekotājiem” – un tiem, kuri alkst padalīties ar privātu informāciju, uzspiest savu nesvarīgo viedokli sabiedrībai un acīmredzami nav spējīgi aizdomāties, ka informāciju lasa kā mazas meitenītes, tā aukstasinīgi psycho-killeri. Kristianam Alanam Rosam, mūsu mīlotajam direktora kungam, gan būtu absurdi raizēties par dzīvību vientiešu vidē...

Jā, Lasītāj, Tu nepārskatījies. Twitter ļaunums ir savaņģojis Rosu.

Ņemot vērā pēdējos gados augošo vientiešu un burvju mijiedarbību, vairumam cūkkārpiešu ir elementāras zināšanas – kas tas twitter par zvēru, lai gan, protams, nenoliedzami sastopami arī tādi sprukstiņi, kas to uzskata par mīlas mikstūras ingredientu vai sinonīmu trictārpu kopulācijai. Lai vai kā, fakts, ka Ross ir reģistrējies Twitter vienaldzīgus neatstāj pat mājas elfus, kuri acumirkli vēlas sekot direktora pēdās un ar saviem zaļajiem nadziņiem paskrāpēt modernos skārienjūtīgos ekrānus vai paklabināt klaviatūru. Elšpūti Agnesi Pulkstentiņu, piemēram, šis atklājums tik ļoti izbiedē, ka nabaga meitene sāk runāt savādā valodā, it kā tai būtu paliels kartupelis mutē. Un pat Zaku Vinglesu, skeptisko trešā kursa slīdeni, informācija spēj ieinteresēt un izbrīnīt, viņam visnotaļ sarūgtināti piebilstot, ka Ross „vienmēr bija licies viens no tiem burvjiem, kas stingri pieturas pie tradicionāla dzīvesveida”. Šai Alana avantūrai tika savilkta savvērestības teorijas cienīga, ārkārtīgi ticama paralele ar burvju sabiedrībā nozīmīgu amatpersonu popularizēšanu, taču šos minējumus, būdami lojāli, diemžēl nevaram izpaust.

Bet Tu taču arī tagad esi ieintrīgēts, vai ne? Lūk, ieskats tajā, ko par twitteropātu kļuvušais Ross uzskata par tik svarīgu, lai darītu to zināmu visai pasaulei:

K.A.Ross: „Nevarētu apgalvot, ka esmu sajūsmā par saviem audzēkņiem. Tie allaž guļ, ja nevažājas apkārt. Un, nē, neatgādiniet man manu vecumu!”

Iesākumā - mēs esam ļoti sarūgtināti, ka Kristians šādi raksta, klaji aizvainojot Aludru de Mairānu, Zaku Vinglesu, Džeromu Ridliju, citus izcilniekus un entuziasma pilnos pirmziemniekus, kuri teju lec no bikšlēm laukā, lai tikai – lūdzu nepārprast! – apmierinātu profesoru vēlmes. Tomēr, kam galvenokārt vēršam Tavu uzmanību, Lasītāj, - Ross sarunājas pats ar sevi, un pēdējais teikums ir vien skumjš apliecinājums. Mūsu minējums – godājamais direktors dzird neeksistējošas balsis, tādēļ pats atbild uz neviena neizteiktu apgalvojumu, kas, šķiet, ir pietiekami, lai būtu nepieciešama medpersonāla iejaukšanās. Vai druīda masāža.

K.A.Ross: „Omne initium diffecile est.”

Katrs sākums ir grūts. Šis mums lika ķerties pie vārdnīcas un atklāt, ka direktors vēl nav iemanījies apieties ar vientiešu klaviatūru un ir pieļāvis drukas kļūdu. Viņa latīņu valodas zināšanas mēs, protams, neapšaubām, taču izsludinām derības – cik ilgā laikā Ross spēj uzrakstīt „twītu”? Liekam 10 galeonus, ka ar trīspadsmit minūtēm ir gana. Taču, runājot par pašu ierakstu, direktors, šķiet, atsaucas uz savu reģistrāciju šajā vientiešu balagānā un raksta to ne-angliski, cerēdams apmanīt vientiešus un likt tiem domāt, ka viņš ir pats Pitagors, cēlies no miroņiem.

K.A.Ross: „Dažreiz es jūtos šādi” →

Ak, Ross, mēs nezinām, kā Tu jūties, bet izskaties Tu vienmēr tieši šādi. Ceram, ka Tu mūs arī uzskati par maziem, mīļīgiem pūculēniem. Taču, kas attiecas uz šāda ieraksta esamību, vēl vairāk par to, ka viņš neapzinās savu drūmās pūces izskatu, pārsteidz tas, ka pats Kristians Alans Ross apraksta savas emocijas publiskā vietnē. Elšpūši ir pelnījuši aplausus, jo viņiem ir izdevies atvērt nama vecākā akmens sirdi vai arī paslepus novietot uz viņa naktsskapīša rozā brilles. Un, pat ja no minētā orgāna aiz direktora ribām pagaidām plūst tikai pūcīgas izjūtas, pastāv cerība, ka pēc gada apskauts tiks ikviens absolvents un izcilnieks. Vai arī twitter sekotājs. Apskauds līdz nāvei.

K.A.Ross: „Jums apnikusi skola? Nekas, nekas, jums vēl priekšā dzīves skola... Un pašnāvnieki rindā stājas!”

K.A.Ross: “Tuvojas gada nogale. Laiks, kad es atriebšos visiem par nogulētām stundām, par nemācīšanos un globālo slinkošānu.”

No psiholoģijas viedokļa šeit ir novērojama iebiedēšanas stratēģija, kas varbūt izrādītos efektīva, ja kādam no mērķobjektiem Cūkkārpā būtu pieejams internets. Šāda ieraksta atstāšana vientiešu tīmeklī ir klaji neapdomīga rīcība, riskējot kādu dienu izbojāt cūkkārpiešu miermīlīgo vakarēšanu ar neskaitāmiem kaucekļiem, satrauktu, internetā “sērfojošu” mātišu sūtītiem. Bet par vārdu spēlēm šajos visādi citādi žēlabainajos tvītos – noņemam uz galvas neesošās cepures. Globālā slinkošāna? We see what you did there, Ross.

K.A.Ross: “Saņēmu intervijas jautājumus no BK redaktora. Neciešu intervijas. Ne jau tāpēc, ka man nebūtu ko teikt, bet tāpēc, ka cilvēkiem nav jāzina.”

Jā, ir labi redzams, cik ļoti Ross nevēlas, lai citi uzzinātu viņa domas, - tik ļoti, ka reģistrējas šajā vientiešu vietnē, lai savu viedokli un sajūtas izpaustu vientiešiem Brazīlijā. Iespējams, varam viņam ticēt un uzskatīt, ka darbošanās Twitter ir tikai mēģinājums pārspēt Tedu Rouzu un drīzumā iegādāties kreklu, kas apliecinātu viņa visuresamību, taču pieņemamāks šķiet variants, ka gados jaunais direktors vienkārši jūtas vientuļš, atrodoties starp pārbriedušiem kolēģiem un nepieredzējušiem gandrīz-vienaudžiem. No mūsu puses varam ieteikt Alanam rakstīt blogu, jo tur viņa daiļrunību un fantāzijas par cūkkārpiešiem-pašnāvniekiem neierobežos simt četrdesmit rakstzīmes.

Tātad, cūkkārpīeti! Ja Tu saproti, no kuras puses ir jāskatās uz to vientiešu datorveidīgo uzparikti, tad esi patriots un vasarā kļūsti par sava mīlētā direktora stalkeru. Tikai uzmanies, lai viņš neseko Tev. Tautā runā, ka fakts „Kristians Alans Ross is following you” izraisa nervu sabrukumu, un tas var beigties letāli.

VAI ŠĶIRMICE KLŪDĀS?

atbilde ir – JĀ!

Vai Šķirmice kļūdījās, kad mani iešķiroja? - tas, lūk, ir jautājums, ko uzdevuši neskaitāmi Cūkkārpas audzēkņi, to apliecināt var visi skolas spoki, piemēram, paskatieties uz Armellu Nikoletu, kas dzīves laikā bija no Kraukļanaga, taču tagad ir Elšpūša torņa spoks! Nē, viņa pavisam noteikti nav vienīgā, kam nācies sadzīvot ar Šķirmices paziņojuma kļūdainību, jo visi taču zina, ka tā mice paliek veca un uz vecumu sāk zaudēt savu prātu (dauzi gan šaubās, vai tai prāts vispār kādreiz bijis, jo kļūst baumas, ka Godriks Grifidors nebija spējīgs audeklā ielikt neko vairāk par spēju runāt). Rodas jautājums - vai Šķirmices nosaukto torņu secība ir izskaitļojama? Vai Šķirmices rīcības pamatā ir varbūtību teorija vai tomēr kāds sarežģīts algoritms, par kura eksistenci nenojauš pat kraukļanagi, jo viņi vienkārši... aprēķinu kļūdas dēļ nonākuši nepareizajā tornī? Par to gan atbildi nespēšu sniegt, taču Cūkkārpas gaitenā klaiņo audzēkņi, kas tik klaji neiederas starp saviem torņabiedriem, ka mēs vienkārši nespējam šos nabadziņus neuzskaitīt.

Kāds jums šķiet tipisks Grifidora audzēkņis? Lepns, drosmīgs, pārgalvīgs, vai ne? Taču tagad iedomājieties **Aludru de Mairānu** - inteligenta, čakla, strādīga, tas ir, ja jūs viņu nespējat ieraudzīt torņa punktu pelnītāju sarakstā, tad 1) jūs skatāties nepareizajā sarakstā, 2) jūs neprotat lasīt vai 3) jums nepieciešama punktu saraksta braila versija. Grozieties kā gribat, mīļie lasītāji, taču Aludrai vietas starp grifidoru nav. Bet, ja jums liktu domāt par **Lulū Vinglesu**, kas agrāk bija pazīstama kā Lulū Njika, vai nenāktos viņu aprakstīt kā pārgalvīgu, impulsīvu un lepnu? Arī šai ceturtziemniecei pavisam noteikti iedalīts ir nepareizais tornis. Teorija: Šķirmice apmainīja Vinglesu, tolaik pazīstamu kā Njiku, un de Mairānu vietām. Tieši tik vienkārši! Kad iedomājas par Lulū kā grifidoru un

Aludru kā kraukļanagu, tad tik daudz kas nostājas īstajās vietās...

Taču, ja paskatās jauko un pūkaino Elšpūša pārstāvju rindās, pirmais, kas ieduras acīs, ir **Agnese Pulkstentiņa**, kas gan vēlētos, lai viņu sauktu par Lēdiju Speķmorti, jo... kurš elšpūtis gan sevi dēvētu par Lēdiju Speķmorti un stāstītu, ka nodarbojas ar "sociālo inženieriju"? Tieši tā! Neviens! Tā kā varu itin droši apgalvot, ka arī šīs meitenes gadījumā Šķirmice ir kļūdušies, jo ir tik acīm redzams, ka Pulkstentiņai bija jābūt Slīdenī!

Vēl kā spožu Šķirmices nolaidību varētu minēt **Džeraldū Nordstouņu**, kurš gan negribētu, lai viņu dēvētu par Hamsteru. Jā, kurš gan iedomātos, ka viņš ir nepareizajā tornī? Viņš taču ir tik patriotisks - ir torņa kalambola komandas spēlētājs, izkliezd patriotiskus un pūkainus tostus pie Elšpūša nama galda un pats izskatās pēc viena sasodīta āpša... bet tieši tur jau arī slēpjas āķis! Tā pompozitāte, tā nepacietība un tas lepnums nūdien nepiedien Elšpūša tornim, bet gan kādam citam - Grifidora...

Un neaizmirsīsim **Hēlu Savillu**, kas, kā visiem lieliski zināms, klusībā nolād to, cik elšpūši ir skaļi, draudzīgi, mīļi un pārlieku pūkaini. Nūdien, kuram gan viņi neapniktu? Īpaši, ja pats jūties kā tornim nepiederošs indivīds... Tieši tā - Hēla ir viena no retajiem elšpūšiem, kas tiešām pati saprot, ka nonākusi nepareizajā tornī. Paskatīsimies - elšpūte viņa nav, kraukļanadzē arīdzan ne, kā grifidoru viņu vienkārši nevar iedomāties, jo... viņa? mesties tieši briesmās? Nē, nē, nē, tas nūdien nav kaut kas iedomājams... Kas paliek, Slīdenis? Taču arī šeit viņa būtu melnā avs, tāpēc mēs izsakām pārdrošu minējumu, ka šai jaunkundzei vienkārši vajadzēja mācīties Bosbatonā vai Šurmdurmā, tas ir, Durmštrumbā.

Teorija: Cūkkārpā katastrofāli trūka elšpūšu.

Taču ir viens indivīds, kas elšpūšu trūkuma teoriju apgāž: acīmredzot, Šķirmice vienkārši nebija spējīga pamanīt šīs personas iekšējo āpsi. Kurš ir šis cilvēks? **Keirs Makkijis**! Jūs jautāsiet - kā, viņš taču ienīst elšpūšus! Jā, tā tas varētu likties parastam novērotājam no malas, taču tas nepaslied garām jūsu uzticamajai Mis Kastei! Aiz šīs bravūras slēpjas maigs un salauzts āpšu bērns, kas savu naidu iznes uz Elšpūti, jo vienkārši ir apvainojies, ka visi šie āpsīgie prieki viņam ir liegti...

Teorija: Šķirmice bija vēlējusies eksperimentēt - kas notiks, ja perfekto elšpūti ieliks Slīdenī?

Turpinot pāršķirot slīdeņus, nācās vien konstatēt, ka arī **Reinhardis "Cietparūka" Junkers** nonācis pie nepareizā nama galda. Neviens sevi cienošs, īsts slīdenis neļautu sevi piekērt blēņās un noķert, turklāt viņa nedarbos pietrūkst tās izsmalcinātības un elegances, un iznesības, kas raksturo, piemēram, tik izcilus Slīdeņa torņa pārstāvjus kā Reo Vendīciju, kas pazīstams arī kā Zīmulis un Taksidermists.

Uz šī paša viņa sēžot, nebija iespējams nepamanīt arī **Morganu Lazarus**, jā, to kraukļanagu ar spīdīgajiem matiem. Bet kuram gan kraukļanagam pietiek laika, lai rūpētos par saviem matiem? Kraukļi taču visu rīta, visu pusdienu, vakara un nakts cēlienu pavada pie grāmatu kaudzes! Kurš kraukļanags gan ir tik... nekraukļīgs? Morgans. Paskatīties uz viņu - pārlieku impulsīvs, pārlieku daudz grifidoru apkārt ganās...

Teorija: gan Reinhardam, gan Morganam bija jābūt Grifidora tornī.

Vai tad ar šiem nabaga cūkkārpīšiem nepietiek, lai secinātu, ka nepieciešams organizēt **Lielo Pāršķirošanu**? Vai tad... vai tad viņi nav pelnījuši iegūt vēl vienu iespēju un parādīt sevi no pareizās puses? Vai tad... Šķirmice vienkārši visus neiešķiro par ātru?

VIENS ELFS TEICA

Tas bija augumā siks, ar trim bagātīgi klātām paplātēm apkrāvijs elfs, kurš steidzās uz sesto stāvu, lai izpildītu kārtējo elšpūšu pasūtījumu. Izmanīgie „Bubuļu Kambara” ziņotāji, lūk, nevarēja saskatīt iztapīgā oficianta seju (elfa identitātes trūkums šajā stāstā ir mazsvarīgs), taču tiem izdevās piesavināties pergamenta gabalu, kas liderīgi piezemējās uz grīdas, tā bijušajam īpašniekam nemanot. Mēs atvainojamies, Nezināmais Elf, taču nenožēlojam, jo iegūtā informācija nūdien ir svarīga. Un slepena. Te iederētos: beware! spoiler alert! read at your own risk!, taču Tu, lasītāj, jau droši vien esi pārlēcis uz nākamo rindkopu.

Iesākumā, atbildot uz Tavu jautājumu, - nē, atrastā informācija nav saistīta ar mājas elfu revolūciju, kuru tas slīdeņu otrziemnieks saskatīja kristāla lodē. Patiesībā atrasto pergamentu rotāja gaužām vienkāršs saraksts. Elfi, redz, ik gadu slēdz derības par nākamā gada notikumiem un, izmantojot savas *spidey senses*, ietekmē kā skolas vadību, tā šķietami nepielūdzamo likteni. Kā pierādījums viņu spējām ir pagājušajā maijā izgudrotā trešā TBT posma atcelšana, ko elfi panāca, izmantojot šantāžu, sabotāžu un visas citas nelegālās, taču efektīvās metodes. Turpinājumā publicējam fragmentu ar dažiem nākamā gada pareģojumiem, derībām un likmēm. Mēs Tevi brīdinājam.

Šis attēls ir ievietots, lai tomēr atturētu Tevi no lasīšanas tālāk.

Iebiedēšana neveiksmīga.

1. Plikuma ierobežošana.

Skolas iekšējās kārtības noteikumos parādīsies jauns punkts: nekādu plikumu, nekāda kailuma. Tās būs jaunas skolas formas. Pirmkārt, kreklus un blūzes aizstās baltas kokvilnas bitlenes, jo kakls, pēc direktora domām, esot pārāk intīma zona. Līdz ar to par dekoltē nevar būt ne runas. Otrkārt, tiks aizliegti minisvārki un citi ģērbi, kuru garums nesasniedz potītes. Un kā puīšiem, tā meitenēm būs jāvalkā zeķbikses. Skolas moto: jo vairāk drēbju kārtu, jo grūtāk izģērbties (un izģērbt). Treškārt, tiks reglamentēta skolēnu apakšveļa. Pēc kāda principa, Tu vaicā? Moro pārbaudīs ikkatru biksīti, bokseršortiņu un krūšturīti, tos šķirojot uzbudinošajos un derīgajos. Spriežot pēc sevis, protams.

Varbūtība: 41%

Likme: zaudētājam divus mēnešus jāskuj Vakēza pēdas.

2. Nordstouns lidos.

Lejup. Elšpūšu kalambolists nokritis no slotas pirmās spēles laikā. Vainojams būs emocionāls saspīlējums elšpūšu komandas iekšienē. Pulkstentiņa būs izvēlējusies Džeri par laupījumu, par upuri mīlas frontē, pār kuru izgāzt savas speķainās jūtas. Tiesa, atbildēts netiks ar to pašu, un uz Agneses mēles atmodīsies atriebības kārpiņas. Pirmajā kalambola mačā viņa apzināti raidīs āmurgalvu Nordstounam, trāpīs, un lidotājs kritīs. Kāda skatītāja radītās burvestības dēļ piezemēsies veiksmīgi, taču vēl veiksmīgāk to izdarīs āmurgalva, pieņemot absolūti vertikālu trajektoriju un trāpot āpsitim ļoti, ļoti sāpīgā vietā.

Varbūtība: 67%

Likme: uzvarētājs gulēs Leo tuvumā: blakus, zem gultas vai zem Leo.

3. Vingless iemilēsies.

Zakija sirsniņa atradīs āķīti un pieķersies kādai daiļaviņai un/vai daiļaviņam nu tik ļoti, ka Potjomkins no greizsirdības kļūs zils. Sākumā tā būs Cūkkārpas vadošā traģēdija, jo Vingliša pulsejošais orgāns lūzīs. (Tas, kurš slēpjas aiz ribām un mūra sienām, protams. Kurš tad vēl cits?) Bet pēcāk pienāks pavasaris, un izredzētā/-ais saskatīs puisietī ko vairāk par māla kluci, virmos tauriņi, vārīsies piens. Vārdsakot, abi dzīvos ilgi, neķītri un laimīgi.

Varbūtība: 3%

Likme: zaudētājam nakti jāiekļūst Rosa apartamentos un jāiezīmē gulošais kā sava teritorija.

4. Adelīna lidos.

No skolas, nevis no slotas. [Nekādu sīkāku paskaidrojumu šajā elfu saraksta punktā nebija]

Varbūtība: 95%

Likme: uzvarētājs var paturēt Martinesas zeķes un cepures.

5. Lohnesa kļūs vainīga.

Lohnesa sapīsies ar kādu gadus vecāku slīdeni. Sapīsies, satīsies un pēc tam atzīsies, jo nebūs, kur paglābties. Fakts, ka meitenes māte savulaik bijusi Slīdenī, to visu padarīs oh so meaningful. Nepieciešamais grūdiens notiks Helovīnu ballē, kad pie sviestalus tikušās Poļakova un Volfa grīlodamās uzgrūdiš Aroniju virsū šim vīrišķīgajam radījumam. Netīro deju soļi, centieni atbrīvoties no noteikumos norādīto drānu slāņiem (jā, uz ballēm būs jāierodas formās) un nekādu sveču, nekādas romantiskas mūzikas. Ziema nāk, draugi, viņa nāk.

Varbūtība: 49%

Likme: zaudētājam ik vakaru jādodas pakasīt Teda puncītis. Nabiņas apvidū, tajā punktā, kur viņam tīk.

6. Andrē lidos.

Teorētiski katrs otrais lidos, taču šis indivīds – ārā no Cūkkārpas iekārojamāko puīšu topa. Tas būs Diagonalejas šķērsielā noķerts apmatojuma ātraudzības lāsts. Foss gan nepārvērtīsies par oranžu lācīti, un mati sevišķi ātri augs tikai sejas rajonā. Vaigu bārda, kuru nebūs iespējams pārveidot par kazbārdu, jo it viss ataug neželīgi ātri, un spurainas ūsas, kuras puika nevarēs ievēdot francūžiem tik raksturīgajā manierē. Lieki sacīt, ka dāmām noaugušais džindžerīts neies pie sirds.

Varbūtība: 16%

Likme: uzvarētājs varēs paturēt matus, kurus Andrē nogriezīs.

7. Debora noindēs saldumu tantiņu.

Jau brauciens uz skolu izrādīsies traģisks, tikai šoreiz nekārtībās vainojama būs slepkavnieciski noskaņota saldumu pārdevēja. Nogalinātājiem parasti ir kāds aizkustinošs motīvs un gara, attaisnojoša pentere, un šis gadījums nebūs izņēmums. Lūk, reiz būs dzīvojusi viņas mazmazmeitiņa (kundzītes, nevis Evansas), kurai būs bijuši tādi gaiši, gaiši matiņi, saldās, saldās lūpiņas un balti, balti zobīņi un kura būs bijusi čuskiņu torniša trešziemniecīte, kad Cūkkārpas Ekspresī viņa būs tikusi noindēta. Ar mušmiru garšas zirnīti. Bet identiskā atreibība tantiņai neizdosies, un Evansas viņu novāks ar dunci, kuru mantojumā būs atstājusi kāda absolvente.

Varbūtība: 54%

Likme: uzvarētājs dabūs hurmu [we're not telling which one].

8. BK lidos.

...

Šis ir vienkārši ļauni, tāpēc šobrīd arī atrastās lapeles publikāciju pārtrauksim. Varam tikai atklāt, ka elfi ir iepļānojuši mūsu uzticamo avīzi pārņemt savā varā, un šis plāns tiek saukts „Bronhīts 2.0”. To taču neviens nevēlētos piedzīvot, vai ne?

They will never take us alive.

5 MAZZINĀMI FAKTI IZ CŪKKĀRPAS VĒSTURES

1. Pagājušā gadu sākumā darbojās iestāšanās par **ZIŽĻOS SIRELLU MATUS** starp skolēniem noskaidrojās, cik serdes lietojums meiteņu zižļos. apgalvo, ka matu kas noveda pie frizūrām, esot sirellas mazāk

gadsimta 70. Cūkkārpā **BIEDRĪBA**, kas **AIZLIEGUMU IZMANTOT** pēc tam, kad veiktā aptaujā plašs bija šis īpaši meitenīgu Tā dibinātājs pārlietu biežā izplūkāšana, drausmīgām padarījusi labvēlīgi

noskaņotas pret cilvēkiem. Klubs pat iesniedza sūdzību Burvestību ministrijā, tomēr viņiem tika norādīts, ka sirellas, būdamas būtnes ar cilvēkam līdzīgu saprātu, visbiežāk pašas deva atļauju savu matu izmantošanai. Pēc šīs neveiksmes un skolabiedru neslēptās zobošanās, ka patiesais kluba mērķis esot likt tā dibinātājam izskatīties labāk sirellu acīs, klubs drīz vien pajuka.

2. Visiem zināmi nostāsti par reiz notikušu mājas **ELFU SACELŠANOS** Cūkkārpā, vai ne? Kaut maģijas vēstures pasniedzējs Alfrēds "Trollis" Makeivons par to tikai priecātos, šoreiz ar lieku vēsturiskās situācijas izklāstu mēs jūs neapgrūtināsim. Bet vai jūs zinājāt, ka viens no veidiem, kā mājas elfu dumpinieki sākotnējās sacelšanās stadijās centās burvjiem ierībt, bija vairākus mēnešus ilgstošas **ZEĶU ZĀDZĪBAS**? Turklāt elfi tās zaga pa vienai no pāra, līdz jaunie burvji un raganas bija spiesti katru dienu staigāt ar atšķirīgām zeķēm kājās.

3. Starp citu, viens no reģistrētajiem **700 KALAMBOLA PĀRKĀPUMIEM** pirmoreiz ir manīts tieši vienā no Cūkkārpas turnīra spēlēm. Toreiz spēlēja Slīdenis pret Kraukļanagu. Pirmais piedzīvoja pamatīgu sagrāvi ar rezultātu, kas, balstoties uz uzticamiem avotiem (Vendela Neciešāmā portretu, kas šobrīd karājas pareģošanas torņa kāpnēs), esot bijis 0 pret 400. Slīdeņi kļuvuši pavisam izmisuši, un tad viens no viņu dzinējiem vienkārši izvilcis zizli un pārvērtis pretinieku rokās nonākušo sviedeni par sarkanu gladiolu pušķi.

4. Katru gadu 15. martā no Aizliegtā meža izslīd **ROMIEŠU KAREIVJA RĒGS**. Tas pusnaktī dodas līdz druīdu altārim, kur tas skumji veras apkārt, apcerēdams to, kā krīt impērijas. Uzticami ziņotāji stāsta, ka pēdējos divus gadus spokam pievienojoties arī mūsu pašu Gregs Ūsis, kas sniedzot kritušajam romietim profesionāla kaķu kora solista priekšnesumu. Sak, lai jau vismaz kaut kāds mierinājums.

5. Vienīgais cilvēks, kam esot izdevies aiziet līdz **DRŪMĀ GAITEŅA GALAM**, esot bijis viens no mūsu pašu kraukļanadzēs Šarlotes Grīnas senčiem, kurš pēc sava pārgājiena esot atgriezies pavisam bāls no vaiga un ar tik drebošām rokām, kas visu nākamo mēnesi neesot spējis kārtīgi satvert zizli, kas atkal nozīmēja slikti nokārtotu burvestību **SĒRGU**. Turklāt viņam ikreiz, kad kāds uzdeva jautājumu par gaitēņa galā redzēto, esot parādījusies tieksme runāt nesaprotamās metaforās, kas, atšķirībā no roku trīcēšanas, vis drīzumā nepazuda. Runā, ka vainojams esot sens lāsts, kas gulstoties pār gaitēņa pētnieku un viņa pēcnācējiem septiņās paudzēs.

* Par faktu patiesumu BK atbildību neuzņemas.

SPECIĀLIZLAIDUMU VEIDOJA

redaktore TAMĀRA POĻAKOVA un lieliskā komanda:

asprātīgā MISKASTE ziņkārīgā CŪKMĀRPLA izmanīgais MIGLASPŪTIS apburošās ĒNA UN GAISMA vienreizējais DŽ. SKRIBENTS

